ויקרא

פון ארטאדאקסיש חסידיש יידיש בביל

קאפירייט (c) 2015 אמנים למען ישראל. אלע רעכט רעזערווירט

[ויקרא]

ויקרא

ויק1

1 און ה' האט קרא צו משהן, און האט צו אים דבר פון אוהל-מועד, לאמור:
2 דבר! צו די בני-ישראל, און זאלסט אמר צו זיי: אז עמיצער פון אייך וועט
קרב א קרבן צו ה', זאלט איר פון בהמה, פון בקר אדער פון צאן, קרב אייער
קרבן. 3 אויב אן עולה איז זיין קרבן, פון בקר, זאל ער אים קרב א זכר תמים;
צום פתח אוהל-מועד זאל ער אים קרב, כדי ער זאל לרצונו ווערן פאר ה'. 4
און ער זאל סמך ידו אויפן קאפ פון עולה, און עס וועט רצה ווערן פון אים,
צו מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון
משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17]
פאר אים. 5 און ער זאל שחט דאס בן הבקר פאר ה', און בני אהרן, די כהנים,
זאלן קרב הדם, און זרק הדם רונד ארום אויף דעם מזבח וואס ביים פתח
אוהל-מועד. 6 און ער זאל פשט דאס עולה, און עס נתח אויף זיינע שטיקער.
7 און בני אהרן הכהן זאלן נתן אש אויפן מזבח, און ערך עצים אויפן אש. 8
און בני אהרן, די כהנים, זאלן ערך די שטיקער, דעם קאפ, און דאס פדר,
אויף עצים וואס איבער דעם אש וואס אויפן מזבח. 9 און זיינע אינגעווייד און
זיינע כרעים זאל ער רחץ אין מים, און הכהן זאל אלצדינג קטר אויפן מזבח
פאר אן עולה, אן אִשֶׁה פאר א ריח ניחוח צו ה'. 10 ואם-מן-הצאן קרבנו
מן-הכשבים או מן-העזים לעלה זכר תמים יקריבנו. 11 און ער זאל אים שחט
ביי דער צפון-זייט פון מזבח פאר ה', און בני אהרן, די כהנים, זאלן זרק זיין

דם אויפן מזבח רונד ארום. 12 און ער זאל אים נתח אויף זיינע שטיקער; און
הכהן זאל זיי אויסלייגן מיטן קאפ און מיטן פדר אויף דעם עצים וואס
איבער דעם אש וואס אויפן מזבח. 13 און די אינגעווייד און די כרעים זאל ער
רחץ אין מים; און הכהן זאל אלצדינג קרב, און קטר אויפן מזבח. אן עולה
איז דאס, אן אִשֶה פאר א ריח ניחוח צו ה'. 14 און אויב אן עולה העוף איז זיין
קרבן צו ה', זאל ער קרב זיין קרבן פון תורים אדער פון יונגע יונה. 15 און
הכהן זאל אים קרב צום מזבח, און מלק זיין קאפ, און קטר אויפן מזבח; און
זיין דם זאל מצה ווערן אויף דער קיר פון מזבח. 16 און ער זאל סור זיין
מראה מיט אירע נוצה, און זי שלך לעבן מזבח אין מזרח-זייט, אין מקום פון
דער דשן. 17 און ער זאל אים שסע מיט זיינע כנפים, נאר נישט בדל; און
הכהן זאל אים קטר אויפן מזבח, אויף העצים וואס איבערן אש. אן עולה איז
דאס, אן אִשֶה פאר א ריח ניחוח צו ה'.

ויק2

1 און אז א נפש וועט קרב א מנחה צו ה', זאל זיין קרבן זיין פון סולת, און ער
זאל יצק אויף אים שמן, און נתן אויף אים לבונה. 2 און ער זאל עס ברענגען
צו די בני אהרן, די כהנים; און ער זאל קמץ דערפון זיין פולן הויפן פון זיין
סולת, און פון זיין שמן, מיט זיין כל לבונה, און דער כהן זאל קטר זיין אזכרה
אויפן מזבח, אן אִשֶה ריח ניחוח צו ה'. 3 און דאס יתר פון דעם מנחה איז
פאר אהרנען און פאר זיין בנים; א קודש קדשים פון די אִשֶה פון ה'. 4 און אז
דו וועסט קרב א קרבן מנחה מאפה אין א תנור, זאל עס זיין פון סולת, חלה
מצה בלל מיט שמן, אדער רקיק פון מצה משח מיט שמן. 5 און אויב א מנחה
אויף מחבת איז דיין קרבן, זאל עס זיין פון סולת בלל מיט שמן, מצה. 6
זאלסט עס פתת אין בראקן, און יצק דערויף שמן; א מנחה איז דאס. 7 און
אויב א מנחה אין א מרחשת איז דיין קרבן, זאל עשה ווערן פון סולת מיט
שמן. 8 און זאלסט ברענגען דאס מנחה וואס ווערט עשה פון די דאזיקע צו
ה'; און מע זאל עס קרב צום כהן, און ער זאל עס נגש צום מזבח. 9 און דער
כהן זאל רום פון דעם מנחה זיין אזכרה, און קטר אויפן מזבח: אן אִשֶה ריח
ניחוח צו ה'. 10 און דאס יתר פון דעם מנחה איז פאר אהרנען און פאר זיין
בנים; א קודש קדשים פון די אִשֶה פון ה'. 11 קיין מנחה וואס איר וועט קרב

צו ה', זאל נישט עשה ווערן פון חמץ, ווייל פון קיין שאור און קיין דבש
טארט איר נישט קטר אן אִשֶה צו ה'. 12 פאר א קרבן ראשית איר זיי קרב צו
ה', נאר אויפן מזבח טארן זיי נישט עלה פאר א ריח ניחות. 13 און דיין כל
קרבן מנחה זאלסטו מיט מלח מלח, און זאלסט נישט שבת פון דיין מנחה
דאס מלח ברית אלוקיך; מיט דיין כל קרבן מנחה זאלסטו קרב מלח. 14 און
אויב דו וועסט קרב א מנחה פון בכורים צו ה', זאלסטו קרב אביב קלה אין
אש, גרש כרמל, פאר דעם מנחה פון דיינע בכורים. 15 און זאלסט נתן אויף
אים שמן, און שום אויף אים לבונה; א מנחה איז דאס. 16 און דער כהן זאל
קטר זיין אזכרה, פון זיין גרש, און פון זיין שמן, מיט זיין כל לבונה, אן אִשֶה
צו ה'.

ויק3

1 און אויב א זבח שלמים איז זיין קרבן, אויב ער קרב פון בקר, סיי א זכר,
סיי א נקבה, זאל ער תמים אים קרב פאר ה'. 2 און ער זאל סמך זיין יד אויפן
קאפ פון זיין קרבן, און אים שחט ביים פתח אוהל-מועד, און די בני אהרן, די
כהנים, זאלן זרק [זרק, זען אויף נזה, משיח איז דער מזה (נזה) פון גוים רבים;
ביום השלישי משיח איז דער איש טהור אין א מקום טהור אין הימל, הדרך
המשיחיסטים 9:11-14, זען במדבר 19, 19:9; ישעיהו 52:15; און פעלנדיק
אים עס איז קיין אנטלויפן אוועק פון דער טמאה פון טויטע זכות מצוות, זען
גלט' 3:21; זרק, זען נזה, ישעיהו 52:15, משיח נזה זיין כפרה פון זיין אשם
נפשו אויף גוים רבים, ויק' 4:6,17] דאס דם אויפן מזבח רונד ארום. 3 און ער
זאל קרב פון דעם זבח שלמים, אן אִשֶה צו ה', דאס חלב וואס כסה צו די
אינגעווייד, און דאס כל חלב וואס אויף די אינגעווייד, 4 און 2 כליות, און
דאס חלב וואס אויף זיי, וואס ביי די כסלים [כסל], און דאס יתרת איבערן
כבד: ביי די כליות זאל ער עס סור. 5 און די בני אהרן זאלן עס קטר אויפן
מזבח איבער דעם עולה וואס אויפן עצים וואס איבערן אש, אן אִשֶה ריח
ניחוח צו ה'. 6 און אויב פון צאן איז זיין קרבן פאר א זבח שלמים צו ה', א
זכר אדער א נקבה, זאל ער תמים אים קרב. 7 אויב א כבש קרב ער פאר זיין
קרבן, זאל ער אים קרב פאר ה'. 8 און ער זאל סמך זיין יד אויפן קאפ פון זיין
קרבן, און אים שחט פארן אוהל-מועד; און בני אהרן זאלן זרק [זרק, זען

אויף נזה, משיח איז דער מזה (נזה) פון גוים רבים; ביום השלישי משיח איז דער איש טהור אין א מקום טהור אין הימל, הדרך המשיחיסטים 9:11-14, זען במדבר 19, 19:9; ישעיהו 52:15; און פעלנדיק אים עס איז קיין אנטלויפן אוועק פון דער טמאה פון טויטע זכות מצוות, זען גלט' 3:21; זרק, זען נזה, ישעיהו 52:15, משיח נזה זיין כפרה פון זיין אשם נפשו אויף גוים רבים, ויק' 4:6,17] זיין דם אויפן מזבח רונד ארום. 9 און ער זאל קרבן פון דעם זבח שלמים, אן אִשֶה צו ה', זיין חלב, דעם אליה תמימה לעבן דעם עצה זאל ער אים סור און דאס חלב וואס כסה צו די אינגעווייד, און דאס כל חלב וואס אויף די אינגעווייד, 10 און 2 כליות, און דאס חלב וואס אויף זיי, וואס ביי די כסלים, און דאס יתרת איבערן כבד: ביי די כליות זאל ער עס סור 11 און הכהן זאל עס קטר אויפן מזבח, א לחם פון אִשֶה צו ה'. 12 און אויב עז איז זיין קרבן, זאל ער אים קרב פאר ה'. 13 און ער זאל סמך זיין יד אויף זיין קאפ, און אים שחט פארן אוהל-מועד; און בני אהרן זאלן זרק [זרק, זען אויף נזה, משיח איז דער מזה (נזה) פון גוים רבים; ביום השלישי משיח איז דער איש טהור אין א מקום טהור אין הימל, הדרך המשיחיסטים 9:11-14, זען במדבר 19, 19:9; ישעיהו 52:15; און פעלנדיק אים עס איז קיין אנטלויפן אוועק פון דער טמאה פון טויטע זכות מצוות, זען גלט' 3:21; זרק, זען נזה, ישעיהו 52:15, משיח נזה זיין כפרה פון זיין אשם נפשו אויף גוים רבים, ויק' 4:6,17] זיין דם אויפן מזבח רונד ארום. 14 און ער זאל קרבן דערפון זיין קרבן, אן אִשֶה צו ה': דאס חלב וואס כסה צו די אינגעווייד, און דאס כל חלב וואס אויף די אינגעווייד, 15 און 2 כליות, און דאס חלב וואס אויף זיי, וואס ביי די כסלים, און דאס יתרת איבערן כבד: ביי די כליות זאל ער עס סור. 16 און הכהן זאל עס קטר אויפן מזבח: לחם אִשֶה ריח ניחוח; דאס כל חלב צו ה'. 17 אן חוקת עולם אויף אייערע דור-דורות אין כל אייערע מושבות: קיין חלב און קיין דם זאלט איר נישט אכל.

ויק4

1 און ה' האט דבר צו משהן, לאמור: 2 דבר! צו די בני-ישראל, לאמור: אז נפש וועט חטא אין שגגה אין כל מצות ה' וואס טארן נישט עשה ווערן, און ער וועט עשה איינע פון זיי, 3 איז, אויב דאס וועט חטא הכהן המשיח [זען

תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17, משיח כהן], צו דער אשמה פון
העם, זאל ער קרב זיין פאר זיין חטאת וואס ער האט חטא, פר בן בקר תמים
צו ה' פאר א חטאת. 4 און ער זאל ברענגען דעם פר צום פתח אוהל-מועד
פאר ה', און זאל סמך זיין יד אויפן קאפ פון דעם פר, און שחט דעם פר פאר
ה'. 5 און הכהן המשיח זאל לקח פון דעם דם פון פר, און זאל עס ברענגען
צום אוהל-מועד. 6 און הכהן זאל טבל [זען רומ' 6:3, מיר וואס זענען מקוה
געטובלט געווארן אין משיח זענען מקוה געטובלט געווארן אין זיין מות דם
און מיר זענען געמאכט טהור דורך אמונה, מלכים ב 5:1-14, ישעיהו
53:4-11; בראשית 15:6] זיין אצבע אין דעם דם, און נזה [זען ישעיהו 52:15]
פון דעם דם 7 מאל פאר ה', פאר דעם פרוכת פון הקודש. 7 און הכהן זאל
נתן פון דעם דם אויף די קרנות פון דעם מזבח הקטורת הסמים וואס פאר ה'
אין אוהל-מועד, און דאס כל דם פון פר זאל ער שפך אן יסוד פון דעם מזבח
העולה וואס ביים פתח אוהל-מועד. 8 און דאס כל חלב פון דעם פר פון
חטאת זאל ער פון אים רום: דאס חלב וואס כסה צו די אינגעווייד, און דאס
כל חלב וואס אויף די אינגעווייד, 9 און 2 כליות, און דאס חלב וואס אויף זיי,
וואס ביי די כסלים [כסל], און דאס יתרת איבערן כבד: ביי די כליות זאל ער
עס סור, 10 אזוי ווי עס ווערט רום פון דעם שור זבח השלמים; און הכהן זאל
עס קטר אויפן מזבח העולה. 11 און דאס עור פון דעם פר, און דאס כל בשר
זיינס, מיט זיין קאפ, און מיט זיינע כרעים [כרע], און זיינע אינגעווייד, און זיין
פרש: 12 דעם כל פר זאל ער יצא מחוץ מחנה אין א מקום טהור, ווו מע שפך
די דשן, און אים שרף אויף עצים אין אש; ווו מע שפך די דשן זאל ער שרף
ווערן. 13 און אויב די כל עדת ישראל ווערט שגה, ווייל א דבר ווערט זיין עלם
פון די אויגן פון הקהל, און זיי ווערן עשה איינע פון כל מצות ה' וואס טארן
נישט עשה ווערן, און ווערן זיך אשם, 14 און זיי ווערט ידע ווערן די חטאת
וואס זיי האבן זיך דערמיט חטא, זאל קהל קרב א פר בן בקר פאר א חטאת,
און זיי זאלן אים צו ברענגען פארן אוהל-מועד. 15 און די זקני העדה זאלן
סמך ידיהם אויפן קאפ פון פר פאר ה', און מע זאל שחט דעם פר פאר ה'. 16
און הכהן המשיח [זען תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17, משיח כהן]
זאל ברענגען פון דעם דם פון פר צום אוהל-מועד. 17 און הכהן זאל טבל
[זען נזה אין ישעיהו 52:13-53:12 און נזר און טבל אין במדבר 19 און זען
רומ' 6:3, מיר וואס זענען מקוה געטובלט געווארן אין משיח זענען מקוה

געטובלט געווארן אין זיין מות און מיר זענען געמאכט טהור דורך אמונה, מלכים ב 5:1-14, ישעיהו 53:4-11; בראשית 15:6] זיין אצבע אין דעם דם, און נזה [זען ישעיהו 52:15] 7 מאל פאר ה', פארנט פון פרוכת. 18 און ער זאל נתן פון דעם דם אויף די קרנות פון דעם מזבח וואס פאר ה', וואס אין אוהל-מועד, און דאס כל הדם זאל ער שפך אן יסוד פון דעם מזבח העולה וואס ביים פתח אוהל-מועד. 19 און דאס כל חלב זיינס זאל ער רום פון אים, און קטר אויפן מזבח. 20 און ער זאל עשה מיט דעם פר, אזוי ווי ער האט עשה מיט דעם פר פון חטאת; גענוי אזוי זאל ער עשה מיט אים; און הכהן זאל מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] פאר זיי, און זיי וועט סלח ווערן. 21 און ער זאל יצא דעם פר מחוץ מחנה, און אים שרף, אזוי ווי ער האט שרף דעם פר הראשון; א חטאת פאר קהל איז דאס. 22 אז א נשיא וועט חטא, און וועט עשה אין שגגה איינע פון כל מצות פון ה' אלוקיו וואס טארן נישט עשה ווערן, און וועט זיך אשם; 23 אויב אים ווערט ידע זיין חטאת וואס ער האט זיך דערין חטא, זאל ער ברענגען פאר זיין קרבן א שעיר עזים, א זכר תמים. 24 און ער זאל סמך זיין יד אויפן קאפ פון שעיר, און אים שחט אין המקום ווו מע שחט דאס עולה פאר ה'; א חטאת איז דאס. 25 און הכהן זאל לקח פון דעם דם פון חטאת מיט זיין אצבע, און נתן אויף די קרנות פון דעם מזבח העולה; און דאס דם זיינס זאל ער שפך אן יסוד פון דעם מזבח העולה. 26 און דאס כל חלב זיינס זאל ער קטר אויפן מזבח, אזוי ווי דאס חלב פון דעם זבח שלמים; און הכהן זאל מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] פאר אים פון וועגן זיין חטאת, און אים וועט סלח ווערן. 27 און אויב א נפש העם הארץ וועט חטא אין שגגה, מיט וואס ער וועט עשה איינע פון די מצות ה' וואס טארן נישט עשה ווערן, און וועט זיך אשם; 28 אויב מע איר האבן דעת זיין חטאת וואס ער האט חטא, זאל ער ברענגען פאר זיין קרבן א שעירה עזים תמימה א נקבה, פאר דער חטאת וואס ער האט חטא. 29 און ער זאל סמך זיין יד אויפן קאפ פון דעם חטאת, און שחט דאס חטאת אין המקום פון דעם עולה. 30 און הכהן זאל לקח פון איר דם מיט זיין אצבע, און נתן אויף די קרנות פון דעם מזבח העולה, און דאס כל דם דערפון זאל

ער שפּך אָן יסוד פון מזבח. 31 און דאס כל חלב דערפון זאל ער סור, אַזוי ווי דאס חלב ווערט סור פון דעם זבח שלמים; און הכהן זאל עס קטר אויפן מזבח פאר א ריח ניחוח צו ה'; און הכהן זאל מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] פאר אים, און אים ווערט סלח ווערן [זען ישעיהו 53:1-12]. 32 און אויב א כבש ווערט ער ברענגען זיין קרבן פאר א חטאת, זאל ער ברענגען א נקבה תמימה. 33 און ער זאל סמך זיין יד אויפן קאפּ פון חטאת, און זאל עס שחט פאר א חטאת, אין המקום ווו מע שחט דאס עולה. 34 און הכהן זאל לקח פון דעם דם פון חטאת מיט זיין אצבע, און נתן אויף די קרנות פון דעם מזבח העולה, און דאס כל דם דערפון זאל ער שפּך אָן יסוד פון מזבח. 35 און דאס כל חלב פון איר זאל ער סור, אַזוי ווי דאס חלב פון כשב ווערט סור פון דעם זבח שלמים; און הכהן זאל עס קטר אויפן מזבח, אויף די אִשֶּׁה פון ה'; און הכהן זאל מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] פאר אים פון וועגן זיין חטאת וואס ער האט חטא, און אים ווערט סלח ווערן.

ויק5

1 און אַז נפש ווערט חטא מיט וואס ער ווערט שמע דעם קול אלה, ווען ער איז אַן עד, סיי ער האט ראה, סיי ער ידע עפּעס: אויב ער ווערט נישט נגד, און נשֹא אויף זיך אַן עוון; 2 אָדער אַז נפש ווערט זיך נגע אָן עפּעס טמא, סיי נבלת חיה טמאה, סיי נבלת בהמה טמאה, סיי נבלת שרץ טמא, און עס ווערט זיין עלם פון אים אַז ער איז טמא, ער ווערט זיך אשם; 3 אָדער אַז ער ווערט זיך נגע אָן דער טמא פון אדם, וואס נאר זיין טמאה איז וואס ער איז טמא דערמיט, און עס ווערט זיין עלם פון אים; און ער ווערט זיך ידע אַז ער האט זיך אשם; 4 אָדער אַז נפש ווערט שווערן דורך בטא מיט די שפתים צום רעע אָדער יטב, וואס נאר אַן אדם ווערט בטא מיט א שבועה, און עס ווערט זיין עלם פון אים; און ער ווערט זיך ידע אַז ער איז אשם אין איינער פון די דאָזיקע זאכן; 5 איז, אַז ער אשם זיך אין איינער פון די דאָזיקע זאכן, זאל ער זיך מתוודה זיין אויף וואס ער האט חטא. 6 און ער זאל ברענגען זיין אשם צו ה' [זען אשם ישעיהו

[53:10] פאר זיין חטאת וואס ער האט חטא, נקבה פון צאן, א כבש אדער א שעירה עזים, פאר א חטאת; און דער כהן זאל מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] פאר אים פון וועגן זיין חטאת. 7 און אויב זיין יד נגע נישט גענוג אויף א שה [זען ישעיהו 53:7], זאל ער ברענגען פאר זיין אשם [זען ישעיהו 53:10] פאר וואס ער האט חטא, 2 תורים, אדער 2 בני יונה, צו ה׳: איינע פאר א חטאת און איינע פאר אן עולה. 8 און ער זאל זיי ברענגען צום כהן; און ער זאל קרב זיין די וואס פאר א חטאת ראשונה, און מלק איר קאפ ביי איר ערף, נאר נישט בדל. 9 און ער זאל נזה [זען ישעיהו 52:15] פון דעם דם פון חטאת אויף דער קיר פון מזבח און דער שאר פון דעם דם זאל מצה ווערן אן יסוד פון מזבח; א חטאת איז דאס. 10 און די 2טן זאל ער עשה פאר אן עולה אזוי ווי דער משפט; און דער כהן זאל מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] פאר אים פון וועגן זיין חטאת וואס ער האט חטא, און אים וועט סלח ווערן. 11 און אויב זיין יד פארמאגט נישט אויף 2 תורים, אדער אויף 2 בני יונה, זאל ער ברענגען פאר זיין קרבן פאר וואס ער האט חטא, א 1/10 איפה סולת פאר א חטאת; ער זאל נישט שום אויף איר שמן. און נישט נתן אויף איר לבונה, ווייל א חטאת איז דאס. 12 און ער זאל עס ברענגען צום כהן, און דער כהן זאל קמץ פון איר זיין פולן קומץ זיין אזכרה און קטר אויפן מזבח, אויף די אִשֶה פון ה׳; א חטאת איז דאס. 13 און דער כהן זאל מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] פאר אים פאר זיין חטאת וואס ער האט חטא אין איינער פון די דאזיקע זאכן, און אים וועט סלח ווערן. און עס זאל געהערן צום כהן אזוי ווי א מנחה. 14 און ה׳ האט דבר צו משהן, לאמור: 15 אז נפש וועט מעל א מעל, און וועט חטא אין שגגה אין די קדשי ה׳, זאל ער ברענגען זיין אשם צו ה׳: אן איל פון די צאן, תמים, לויט דיין ערך אין כסף-שקלים, אויפן שקל הקודש, פאר אן אשם. 16 און וואס ער האט חטא קעגן דער קודש זאל ער שלם, און יסף דערצו 1/5 דערפון, און דאס נתן צום כהן; און דער כהן זאל מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי

מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] פאר אים מיט דעם איל
האשם, און אים וועט סלח ווערן. 17 און אויב נפש וועט חטא, און וועט עשה
איינע פון כל מצות ה' וואס טארן נישט עשה ווערן, וויל ער האט נישט ידע,
און ער וועט זיך אשם און נשׂא אויף זיך אן עוון, 18 זאל ער ברענגען אן איל
פון די צאן, תמים, לויט דיין ערך, פאר אן אשם, צום כהן; און הכהן זאל
מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון
משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17]
פאר אים, פאר דעם שגגה וואס ער האט שגג, וויל ער האט נישט ידע, און
אים וועט סלח ווערן. 19 אן אשם איז דאס; אשם אשם קעגן ה' [זען ישעיהו
53:10] 20 און ה' האט דבר צו משהן, לאמור: 21 אז נפש וועט חטא, און וועט
מעל א מעל אן ה', און וועט כחש זיין רֵעַ אן פקדון, אדער א תשומת, אדער א
גזל, אדער ער וועט עשק זיין חבר; 22 אדער ער האט מצא עבדה און כחש
עס, און שווערט שקר: אין איינער פון די כל וואס אן אדם עשה דערמיט א
חטאת; 23 איז, אז ער האט אזוי חטא און זיך אשם, זאל ער שוב די גזלה
וואס ער האט גזל, אדער די עשק וואס ער האט עשק, אדער דעם פקדון
וואס איז פקד געווארן ביי אים, אדער דאס אבדה וואס ער האט מצא, 24
אדער וואס נאר ער האט געשווארן דערויף שקר; און ער זאל שלם דעם קרן
דערפון, און 1/5 דערפון יסף דערצו; צו דעם וועמען עס געהערט זאל ער עס
נתן אין דעם יום פון זיין אשם. 25 און ער זאל ברענגען זיין אשם צו ה': אן
איל פון די צאן, תמים, לויט דיין ערך, פאר אן אשם צום כהן. 26 און הכהן
זאל מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה
פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א
21:17] פאר אים פאר ה', און אים וועט סלח ווערן וואס נאר פון כל דעם ער
האט עשה זיך לאשמה דערמיט.

[צו]

1 און ה' האט דבר צו משהן, לאמור: 2 צוה! אהרנען און זיין בנים, לאמור:
דאס איז דער תורת העולה: הוא העלה על מוקדה על-המזבח כל-הלילה
עד-הבוקר ואש המזבח יקד בו. 3 און דער כהן זאל לבש זיין ליינען מד, און
ליינענע מכנס זאל ער לבש אויף זיין בשר; און ער זאל רום די דשן אויף וואס
דאס אש האט אכל דאס עולה אויפן מזבח, און ער זאל עס שום אצל [זען
משלי 8:30; יוח' 1:1] מזבח. 4 און ער זאל פשט זיינע בגדים, און לבש בגדים
אחרים, און יצא די דשן מחוץ מחנה אין א מקום טהור. 5 און דאס אש אויפן
מזבח זאל געהאלטן ווערן אין יקד דערויף, עס זאל נישט כבה ווערן. און דער
כהן זאל בער דערויף עצים בוקר בבוקר; און ער זאל ערך דערויף דאס עולה,
און קטר דערויף דאס חלב פון די זבח שלמים. 6 אן אש זאל תמיד געהאלטן
ווערן יקד אויפן מזבח; עס זאל נישט כבה ווערן. 7 און דאס איז דער תורת
המנחה: בני אהרן זאלן עס קרב פאר ה' פארנט פון מזבח. 8 און ער זאל רום
דערפון מיט זיין הויפן: פון דעם סולת פון דעם מנחה, און פון זיין שמן, און
דעם כל לבונה וואס אויפן מנחה; און ער זאל קטר זיין אזכרה אויפן מזבח
פאר א ריח ניחוח צו ה'. 9 און דאס יתר פון אים זאלן אכל אהרן און זיין
בנים; מצות זאל עס אכל ווערן, אין א מקום קדש; אין חצר פון אוהל-מועד
זאלן זיי עס אכל. 10 עס זאל נישט אפה ווערן חמץ. פאר זייער חלק האב איך
דאס זיי נתן פון מיינע אִשֶה; א קודש קדשים איז דאס, אזוי ווי דאס חטאת,
און אזוי ווי דאס אשם. 11 כל זכר צווישן בני אהרן מעג עס אכל; חוק עולם
אויף אייערע דור-דורות פון די אִשֶה פון ה'; כל וואס וועט זיך נגע [זען
ישעיהו 53:4] אן דעם זאל ווערן קדש. 12 און ה' האט דבר צו משהן, לאמור:
13 דאס איז דער קרבן פון אהרנען און זיין בנים, וואס זיי זאלן קרב צו ה'
אין דעם יום הִמָשַח: 1/10 איפה סולת פאר א מנחה תמיד, 1/2 דערפון אין
דער בוקר, און 1/2 דערפון אין ערב. 14 אויף א מחבת, מיט שמן, זאל עס
עשה ווערן; רבך זאלסטו עס ברענגען; א תופיני מנחה פתים [פת] זאלסטו
עס קרב פאר א ריח ניחוח צו ה'. 15 און דער כהן המשיח תחתיו פון צווישן
זיין בנים, זאל עס עשה; חוק עולם; אין כליל צו ה' זאל עס קטר ווערן. 16 און
כל מנחה פון א כהן זאל כליל פארברענט ווערן; עס זאל נישט אכל ווערן. 17
און ה' האט דבר צו משהן, לאמור: 18 דבר צו אהרנען און צו זיין בנים,
לאמור: דאס איז דער תורת החטאת: אין המקום ווו דאס עולה ווערט שחט,

זאל שחט ווערן דאס חטאת פאר ה'; א קודש קדשים איז דאס. 19 דער כהן
וואס ברענגט עס אויף פאר א חטאת זאל עס אכל; אין א מקום קדוש זאל
עס אכל ווערן, אין חצר אוהל-מועד. 20 כל וואס וועט זיך נגע [זען ישעיהו
53:4] אן זיין בשר, זאל ווערן קדש; און אויב עס וועט נזה [זען ישעיהו 52:15]
פון זיין דם אויף א בגד, זאלסטו דאס אויף וואס עס וועט נזה [זען ישעיהו
52:15], כבס אין א מקום קדוש. 21 און די כלי חרשׂ וואס עס ווערט בשל
ווערן דערין, זאל שבר ווערן; און אויב עס ווערט בשל אין א כלי נחשת, זאל
זי מרק ווערן, און שטף ווערן מיט מים. 22 כל זכר צווישן די כהנים מעג דאס
אכל; א קודש קדשים איז דאס. 23 אבער קיין חטאת, וואס פון זיין דם
ווערט געבראכט אין אוהל-מועד כדי מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15
און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק,
תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] אין הקודש, זאל נישט אכל ווערן;
אין אש זאל עס שרף ווערן.

ויק7

1 און דאס איז דער תורה פון דעם אשם [זען ישעיהו 53:10]: א קודש קדשים
איז דאס. 2 אין המקום ווו מע שחט דאס עולה, זאל מען שחט דאס אשם;
און זיין דם זאל מען זרק [זרק, זען אויף נזה, משיח איז דער מזה (נזה) פון
גוים רבים; ביום השלישי משיח איז דער איש טהור אין א מקום טהור אין
הימל, הדרך המשיחיסטים 9:11-14, זען במדבר 19:9, 19; ישעיהו 52:15; און
פעלנדיק אים עס איז קיין אנטלויפן אוועק פון דער טמאה פון טויטע זכות
מצוות, זען גלט' 3:21; זרק, זען נזה, ישעיהו 52:15, משיח נזה זיין כפרה פון
זיין אשם נפשו אויף גוים רבים, ויק' 4:6,17] אויפן מזבח רונד ארום. 3 און
דאס כל חלב זיינס זאל מען קרב פון אים, דעם אליה, און דאס חלב וואס
כסה צו די אינגעווייד, 4 און 2 כליות, און דאס חלב וואס אויף זיי, וואס ביי
די כסלים [כסל], און דאס יתרת איבערן כבד ביי די כליות זאל מען עס סור.
5 און דער כהן זאל עס קטר אויפן מזבח, אן אִשֶּׁה צו ה'; אן אשם איז דאס. 6
כל זכר צווישן די כהנים מעג עס אכל; אין א מקום קדוש זאל עס אכל ווערן;
א קודש קדשים איז דאס. 7 ווי דאס חטאת אזוי דאס אשם, תורה אחד פאר
זיי; דער כהן וואס איז דערמיט מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און

"נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17], צו אים זאל עס געהערן. 8 און דער כהן וואס איז קרב עולה פון איש, זאל דאס עור פון דעם עולה וואס ער האט קרב געווען, געהערן צו אים, צום כהן. 9 און כל מנחה וואס ווערט אפה אין תנור, און איטלעכס וואס ווערט עשה אין א מרחשת, אדער אויף א מחבת, זאל געהערן צו אים, צו דער כהן וואס איז דאס קרב. 10 און כל מנחה בלל מיט שמן, אדער חרב, זאל געהערן צו כל בני אהרן, צו איינעם אזוי ווי צום אנדערן. 11 און דאס איז דער תורת זבח שלמים וואס ער קרב צו ה': 12 אויב ער קרב עס פאר א תודה, זאל ער קרב מיט דעם זבח התודה חלות מצות בלל מיט שמן, און רקיקי מצות משח מיט שמן, און סולת רבך, חלות בלל מיט שמן. 13 אין חלות לחם חמץ זאל ער קרב זיין קרבן ביי זיין זבח שלמים פון תודה. 14 און ער זאל דערפון קרב אחד פון כל קרבן תרומה צו ה'; צו הכהן וואס זרק [זרק, זען אויף נזה, משיח איז דער מזה (נזה) פון גוים רבים; ביום השלישי משיח איז דער איש טהור אין א מקום טהור אין הימל, הדרך המשיחיסטים 9:11-14, זען במדבר 19, 19:9; ישעיהו 52:15; און פעלנדיק אים עס איז קיין אנטלויפן אוועק פון דער טמאה פון טויטע זכות מצוות, זען גלט' 3:21; זרק, זען נזה, ישעיהו 52:15, משיח נזה זיין כפרה פון זיין אשם נפשו אויף גוים רבים, ויק' 4:6,17] דם פון דעם זבח שלמים, צו אים זאל עס געהערן. 15 און דאס בשר פון זיין זבח שלמים פון תודה מוז אכל ווערן אין דעם יום זיין קרבן; ער זאל נישט נוח דערפון ביז אין דער בוקר. 16 אויב אבער דאס זבח פון זיין קרבן איז א נדר, אדער א נדבה, זאל עס אכל ווערן אין דעם יום וואס ער איז קרב זיין זבח; און גם אויף מחר מעג וואס יתר דערפון אכל ווערן. 17 אבער וואס יתר פון דעם בשר פון דעם זבח אויפן יום שלישי [זען קור"א 15:4] זאל אין אש שרף ווערן. 18 און אויב אכל וועט אכל ווערן פון דעם בשר פון זיין זבח שלמים אויפן יום השלישי, וועט עס נישט רצה ווערן; עס וועט נישט חשב [זען חשב, בראשית 15:6] ווערן דעם וואס איז דאס קרב; פגול וועט עס זיין, און דער נפש וואס אכל דערפון וועט נשׂא זיין עוון. 19 און דאס בשר וואס וועט זיך נגע אן עפעס טמא, זאל נישט אכל ווערן; אין אש זאל עס שרף ווערן. און דאס בשר: כל וואס איז טהור אכל בשר. 20 און דער נפש וואס וועט אכל בשר פון זבח שלמים וואס צו ה', מיט זיין טמאה אויף אים, יענע נפש זאל כרת [זען דניאל 9:26, משיח יכרת, כרת

ווערן פון זיין עם. 21 און אז נפש וועט זיך נגע [זען נגע ישעיהו 53:4] אן
עפעס טמא, אין כל טמא בטומאת אדם, אדער אן א בהמה טמאה, אדער א
שקץ טמא, און ער וועט אכל פון דעם בשר פון זבח שלמים וואס צו ה', זאל
יענע נפש כרת [זען דניאל 9:26, משיח יכרת, כרת] ווערן פון איר עם. 22 און
ה' האט דבר צו משהן, לאמור: 23 דבר צו די בני-ישראל, לאמור: קיין חלב
פון א שור, אדער א כבש, אדער אן עז, זאלט איר נישט אכל. 24 און חלב פון
א נבלה, און חלב פון א טרפה, מעג עשה ווערן אויף כל מלאכה; נאר אכל
זאלט איר עס נישט אכל. 25 ווייל כל וואס אכל חלב פון א בהמה וואס מע
איז קרב פון איר אן אִשֶה צו ה', זאל דער נפש וואס אכל עס, כרת [זען דניאל
9:26, משיח יכרת, כרת] ווערן פון עמו. 26 און קיין דם זאלט איר נישט אכל
אין כל אייערע מושבות, סיי פון אן עוף, סיי פון א בהמה. 27 כל נפש וואס
וועט אכל וואסער כל דם, יענע נפש זאל כרת [זען דניאל 9:26, משיח יכרת,
כרת] ווערן פון איר עם. 28 און ה' האט דבר צו משהן, לאמור: 29 דבר! צו די
בני-ישראל, לאמור: דער וואס איז קרב זבח שלמים צו ה', ער זאל ברענגען
זיין קרבן צו ה' פון זיין זבח שלמים. 30 זיינע יד זאלן ברענגען די אִשֶה פון ה';
דאס חלב מיט דער חזה זאל ער ברענגען; די חזה, כדי זי נוף א תנופה צו ה'.
31 און דער כהן זאל קטר דאס חלב אויפן מזבח, און די חזה זאל געהערן צו
אהרנען און צו זיין בנים. 32 און דעם שוק הימין זאלט איר נתן פאר א
תרומה צום כהן פון אייערע זבח שלמים. 33 דערפון בני אהרן וואס איז קרב
דאס דם פון דעם זבח שלמים און דאס חלב, צו אים זאל געהערן דער שוק
הימין פאר א מנה. 34 ווייל די חזה פון תנופה און דעם שוק פון תרומה האב
איך לקח פון די בני-ישראל, פון זייערע זבח שלמים, און האב זיי נתן צו אהרן
דעם כהן און צו זיין בנים, פאר א חוק עולם, פון די בני-ישראל. 35 דאס איז
דער משחה פון אהרנען, און דער משחה פון זיין בנים, פון די אִשֶה פון ה', אין
דעם יום וואס מע האט זיי קרב צו כהן צו ה'; 36 וואס ה' האט צווה זיי צו נתן
פון די בני-ישראל, אין דעם יום וואס מע האט זיי משח; א חוקת עולם אויף
זייערע דור-דורות. 37 דאס איז דער תורה לעולם, פארן מנחה, און פארן
חטאת, און פארן אשם, און פארן מלואים [מלוא], און פארן זבח שלמים; 38
וואס ה' האט צווה משהן אויפן הר סיני, אין דעם יום וואס ער האט צווה די
בני-ישראל קרב צו זייערע קרבנות צו ה', אין מדבר סיני.

1 און ה' האט דבר צו משהן, לאמור: 2 לקח! אהרנען און זיין בנים מיט אים,
און די בגדים, און דאס שמן המשחה, און דעם פר החטאת, און די 2 אילים,
און דעם סל פון מצה; 3 און די כל העדה קהל! פתח אוהל-מועד. 4 האט
משה עשה אזוי ווי ה' האט אים צוה; און די עדה האט זיך קהל צום פתח
אוהל-מועד. 5 און משה האט אמר צו דער עדה: דאס איז די בבר וואס ה'
האט צוה צו עשה. 6 און משה האט קרב אהרנען און זיין בנים, און ער האט
זיי רחץ מיט מים. 7 און ער האט נתן אויף אים דאס כתונת, און אים חגר
מיטן אבנט, און אים לבש דעם מעיל, און נתן אויף אים דעם אפוד, און אים
חגר מיט דעם חשב האפוד, און אים אפד דעם אפוד דערמיט. 8 און ער האט
שום אויף אים דעם חושן, און נתן אויפן חושן די אורים-ותומים. 9 און ער
האט אים שום די מצנפת אויפן קאפ, און שום אויף דער מצנפת, אויף דער
פאדער זייט, דאס ציץ הזהב, די נזר הקודש, אזוי ווי ה' האט משהן צוה. 10
און משה האט לקח דאס שמן המשחה, און האט משח המשכן און כל וואס
אין אים, און האט זיי קדש. 11 און ער האט נזה דערפון אויפן מזבח 7 מאל;
און ער האט משח דעם מזבח, און כל זיינע כלים, און דעם כיור און זיין כן, זיי
צו קדש. 12 און ער האט יצק פון דעם שמן המשחה אויף קאפ אהרן, און
האט אים משח, אים צו קדש. 13 און משה האט קרב בני אהרן, און האט זיי
לבש כתנות, און זיי חגר אבנט, און זיי חבש מגבעות, אזוי ווי ה' האט משהן
צוה. 14 און ער האט נגש דעם פר פון חטאת, און אהרן און זיין בנים האבן
סמך ידיהם אויפן קאפ פון דעם פר החטאת. 15 און מע האט אים שחט; און
משה האט לקח הדם, און האט נתן מיט זיין אצבע אויף די קרנות פון מזבח
רונד ארום, און חטא דעם מזבח, און דאס דם האט ער יצק אן יסוד פון
מזבח, און אים קדש, כדי מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה"
ויקרא 4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים
110:4, זען דברי הימים א 21:17] פאר אים. 16 און ער האט לקח דאס כל
חלב וואס אויף די אינגעווייד, און דאס יותרת פון כבד, און 2 כליות און זייער
חלב, און משה האט עס קטר אויפן מזבח. 17 און דעם פר מיט זיין עור, און
זיין בשר, און זיין פרש, האט מען שרף אין אש מחוץ מחנה, אזוי ווי ה' האט
משהן צוה. 18 און ער האט קרב דעם איל העולה, און אהרן און זיין בנים

האבן סמך ידיהם אויפן קאפ פון דעם איל. 19 און מע האט אים שחט, און
משה האט זרק [זרק, זען אויף נזה, משיח איז דער מזה (נזה) פון גוים רבים;
ביום השלישי משיח איז דער איש טהור אין א מקום טהור אין הימל, הדרך
המשיחיסטים 9:11-14, זען במדבר 19, 19:9; ישעיהו 52:15; און פעלנדיק
אים עס איז קיין אנטלויפן אוועק פון דער טמאה פון טויטע זכות מצוות, זען
גלט' 3:21; זרק, זען נזה, ישעיהו 52:15, משיח נזה זיין כפרה פון זיין אשם
נפשו אויף גוים רבים, ויק' 4:6,17] הדם אויפן מזבח רונד ארום. 20 און דעם
איל האט מען נתח אויף זיינע נתח, און משה האט קטר דעם קאפ און די נתח
און דאס פדר. 21 און די אינגעווייד און די כרעים האט מען רחץ מיט מים,
און משה האט קטר דעם כל האיל אויפן מזבח; אן עולה איז דאס געווען,
פאר א ריח ניחוח, אן אִשֶּׁה איז דאס געווען צו ה', אזוי ווי ה' האט משהן צוה.
22 און ער האט קרב דעם 2טן איל, דעם איל המלואים, און אהרן און זיין
בנים האבן סמך זייערע ידים אויפן קאפ פון דעם איל. 23 און מע האט אים
שחט, און משה האט לקח פון זיין דם, און נתן אויף תנוך אוזן אהרון הימנית,
און אויפן בוהן פון זיין יד הימנית און אויפן רגלו הימנית. 24 און מע האט
קרב בני אהרן, און משה האט נתן פון דעם דם אויף תנוך אזנם הימנית און
אויף בוהן ידם הימנית און אויפן רגלם [זען תהילים 22:17] הימנית; און משה
האט זרק [זרק, זען אויף נזה, משיח איז דער מזה (נזה) פון גוים רבים; ביום
השלישי משיח איז דער איש טהור אין א מקום טהור אין הימל, הדרך
המשיחיסטים 9:11-14, זען במדבר 19, 19:9; ישעיהו 52:15; און פעלנדיק
אים עס איז קיין אנטלויפן אוועק פון דער טמאה פון טויטע זכות מצוות, זען
גלט' 3:21; זרק, זען נזה, ישעיהו 52:15, משיח נזה זיין כפרה פון זיין אשם
נפשו אויף גוים רבים, ויק' 4:6,17] הדם אויפן מזבח רונד ארום. 25 און ער
האט לקח דאס חלב, און דעם אליה, און דאס כל חלב וואס אויף די
אינגעווייד, און דאס יתרת פון כבד, און 2 כליות און זייער חלב, און דעם שוק
הימין. 26 און פון דעם סל מצה וואס פאר ה', האט ער לקח איין חלה מצה,
און איין חלה לחם אויף שמן, און איין רקיק, און האט שום אויפן חלבים, און
אויפן שוק הימין. 27 און ער האט נתן כל אויף כף פון אהרנען, און אויף כף
פון זיין בנים, און האט זיי נוף אן תנופה פאר ה'. 28 און משה האט עס לקח
פון זייערע כפים, און קטר אויפן מזבח איבערן עולה; מלואים זיינען זיי
געווען, פאר א ריח ניחוח; אן אִשֶּׁה איז דאס געווען צו ה'. 29 און משה האט

לקח די חזה, און האט זי נוף א תנופה פאר ה'; דאס איז געווען משהן צום
מנה פון דעם איל המלואים, אזוי ווי ה' האט משהן צוה. 30 און משה האט
לקח פון דעם שמן המשחה, און פון דעם דם וואס אויפן מזבח, און האט נזה
[זען אויף "נזה," משיח איז דער מזה (נזה) פון גוים רבים; ביום השלישי משיח
איז דער איש טהור אין א מקום טהור אין הימל, הדרך המשיחיסטים
9:11-14, זען במדבר 19, 19:9; ישעיהו 52:15; און פעלנדיק אים עס איז קיין
אנטלויפן אוועק פון דער טמאה פון טויטע זכות מצוות, זען גלט' 3:21; זרק,
זען נזה, ישעיהו 52:15, משיח נזה זיין כפרה פון זיין אשם נפשו אויף גוים
רבים, ויק' 4:6,17] אויף אהרנען, אויף זיינע בגדים, און אויף זיין בנים און אויף
בגדים פון זיין בנים מיט אים, און קדש אהרנען, זיינע בגדים, און זיין בנים
און אויף בגדים פון זיין בנים מיט אים. 31 און משה האט אמר צו אהרנען
און צו זיין בנים: בשל! הבשר ביים פתח אוהל-מועד, און דארטן זאלט איר
עס אכל, מיט דעם לחם וואס אין דעם סל המלואים, לויט ווי איך האב צוה,
לאמור: אהרן און זיין בנים זאלן עס אכל. 32 און וואס יתר פון דעם בשר און
פון דעם לחם, זאלט איר אין אש שרף. 33 און פון דעם פתח אוהל-מועד
זאלט איר נישט יצא 7 ימים, ביז דעם יום מלואת ימי מלואים; ווייל 7 ימים
וועט מען מלא ידכם. 34 אזוי ווי מע האט עשה יום הזה, האט ה' צוה צו
עשה, כדי מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און
כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים
א 21:17] פאר אייך. 35 און אין דעם פתח אוהל-מועד זאלט איר ישב יומם
און לילה 7 ימים, און זיין שומר איבער די משמרת ה', כדי איר זאלט נישט
מות; אזוי בין איך צוה. 36 און אהרן און זיין בנים האבן עשה כל דברים וואס
ה' האט צוה דורך משהן.

[שמיני]

ויק9

1 און עס איז געווען אויפן 8טן יום, האט משה קרא אהרנען, און זיין בנים,
און די זקני ישראל. 2 און ער האט אמר צו אהרנען: לקח! דיר אן עגל, א בן
בקר, פאר א חטאת, און אן איל פאר אן עולה, תמים, און קרב! פאר ה'. 3 און

צו די בני-ישראל זאלסטו דבר, לאמור: לקח! א שעיר עזים פאר א חטאת; און
אן עגל און א כבש, בני שנה תמים לעולה; 4 און א שור און אן איל פאר זבח
שלמים, צו זבח פאר ה'; און א מנחה בלל מיט שמן; ווייל היום טוט זיך ה'
באווייזן צו אייך. 5 האבן זיי לקח וואס משה האט צוה פארן אוהל-מועד, און
כל עדה האט קרב, און זיך עמד פאר ה'. 6 און משה האט אמר: דאס איז די
דבר וואס ה' האט צוה איר זאלט עשה, כדי די כבוד ה' זאל זיך באווייזן צו
אייך. 7 און משה האט אמר צו אהרנען: קרב! צום מזבח, און עשה דיין חטאת
און דיין עולה, און מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא
4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען
דברי הימים א 21:17] פאר אייך און פאר העם; און עשה דעם קרבן העם, און
מאכן כפרה! פאר זיי, אזוי ווי ה' האט צוה. 8 האט אהרן קרב צום מזבח, און
האט שחט דאס עגל החטאת וואס פאר אים. 9 און די בני-אהרנען האבן
קרב צו אים הדם, און ער האט טבל [זען נזה אין ישעיהו 52:13-53:12 און
נזר און טבל אין במדבר 19 און זען רומ' 6:3, מיר וואס זענען מקוה געטובלט
געווארן אין משיח זענען מקוה געטובלט געווארן אין זיין מות און מיר זענען
געמאכט טהור דורך אמונה, מלכים ב 5:1-14, ישעיהו 53:4-11; בראשית
15:6] זיין אצבע אין דעם דם, און נתן אויף די קרנות פון מזבח, און דאס דם
האט ער יצק אן יסוד פון מזבח. 10 און דאס חלב, און די כליות, און דאס
יתרת פון כבד, פון דעם חטאת, האט ער קטר אויפן מזבח, אזוי ווי ה' האט
צוה משהן. 11 און הבשר און דאס עור האט מען שרף אין אש מחוץ מחנה.
12 און ער האט שחט דאס עולה, און די בני-אהרנען האבן אים מצא הדם,
און ער האט עס זרק [זרק, זען אויף נזה, משיח איז דער מזה (נזה) פון גוים
רבים; ביום השלישי משיח איז דער איש טהור אין א מקום טהור אין הימל,
הדרך המשיחיסטים 9:11-14, זען במדבר 19, 19:9; ישעיהו 52:15; און
פעלנדיק אים עס איז קיין אנטליפן אוועק פון דער טמאה פון טויטע זכות
מצוות, זען גלט' 3:21; זרק, זען נזה, ישעיהו 52:15, משיח נזה זיין כפרה פון
זיין אשם נפשו אויף גוים רבים, ויק' 4:6,17] אויפן מזבח רונד ארום. 13 און
זיי האבן אים מצא דאס עולה אין זיינע נתח, און דעם קאפ, און ער האט עס
קטר אויפן מזבח. 14 און ער האט רחץ די אינגעווייד און די כרעים, און קטר
איבער דעם עולה אויפן מזבח. 15 און ער האט קרב דעם קרבן העם; און ער
האט לקח דעם שעיר פון חטאת וואס פארן עם, און האט אים שחט, און

איס חטא פאר א חטאת אזוי ווי דאס ראשון. 16 און ער האט קרב דאס
עולה, און האט עס עשה אזוי ווי דער משפט. 17 און ער האט קרב דאס
מנחה, און האט מלא כף דערפון, און קטר אויפן מזבח, בּד דעם עולה פון
דער בוקר. 18 און ער האט שחט דעם שור און דעם איל, דאס זבח שלמים
וואס פארן עם; און די בני-אהרנען האבן איס מצא הדם, און ער האט עס
זרק [זרק, זען אויף נזה, משיח איז דער מזה (נזה) פון גוים רבים; ביום
השלישי משיח איז דער איש טהור אין א מקום טהור אין הימל, הדרך
המשיחיסטים 9:11-14, זען במדבר 19, 19:9; ישעיהו 52:15; און פעלנדיק
אים עס איז קיין אנטלויפן אוועק פון דער טמאה פון טויטע זכות מצוות, זען
גלט' 3:21; זרק, זען נזה, ישעיהו 52:15, משיח נזה זיין כפרה פון זיין אשם
נפשו אויף גוים רבים, ויק' 4:6,17] אויפן מזבח רונד ארום. 19 און דאס
חלבים פון דעם שור און פון דעם איל, דעם אליה, און דאס וואס מכסה, און
די כליות, און דאס יתרת פון כבד 20 דאס חלבים האבן זיי שום אויף די
חזות, און ער האט קטר דאס חלבים אויפן מזבח. 21 און די חזות און דעם
שוק הימין האט אהרן נוף אן תנופה פאר ה', אזוי ווי משה האט צוה. 22 און
אהרן האט נשׂא זיינע יד צום עם, און האט זיי ברוך; און ער האט ירד פון
עשה דאס חטאת און דאס עולה און דאס זבח שלמים. 23 און משה און
אהרן זיינען בוא אין אוהל-מועד, און זיינען יצא און האבן ברוך העם; און די
כבוד ה' האט זיך באוויזן צום כל העם. 24 און אן אש איז יצא פון פאר ה',
און האט אכל אויפן מזבח דאס עולה און דאס חלבים. און דאס כל העם
האט ראה, און זיי האבן רנן, און זיינען נפל אויף זייער פנים.

ויק10

1 און די בני-אהרנען, נדב און אביהוא, האבן לקח איטלעכער זיין מחתה, און
האבן נתן דערין אש, און שום דערויף קטורת, און קרב פאר ה' אש זרה, וואס
ער האט זיי נישט צוה [זען ויקרא 16:12; במדבר 16:46]. 2 איז יצא אן אש פון
פאר ה', און האט זיי אכל, און זיי זיינען מות פאר ה'. 3 און משה האט אמר
צו אהרנען: דאס איז וואס ה' האט דבר, לאמור: בּקרובי אקדש [זען מה"ש
5:10], און פארן כל העם וועל איך כבד ווערן. און אהרן האט דמם. 4 און
משה האט קרא מישאל און אלצפן, די בני-עוזיאל דוד אהרן, און האט צו זיי

אמר: קרבו! נשׂא אחיכם פון פאר הקודש מחוץ מחנה. 5 האבן זיי קרב, און
האבן זיי נשא אין זייערע כתנות מחוץ מחנה, אזוי ווי משה האט דבר. 6 און
משה האט אמר צו אהרנען, און צו אלעזרן און צו איתמרן, זיין בנים: אייערע
קעפ זאלט איר נישט לאזן פרע, און אייערע בגדים זאלט איר נישט פרם, כדי
איר זאלט נישט מות, און אויף דער כל עדה וועט ער קצף; נאר אייערע אחים,
דאס כל בית ישראל, זאלן בכה די שרפה וואס ה' האט שרף. 7 און פון פתח
פון אוהל-מועד זאלט איר נישט יצא, כדי איר זאלט נישט מות; ווייל דאס
שמן משחת ה' איז אויף אייך. און זיי האבן עשה אזוי ווי דאס דבר פון משהן.
8 און ה' האט דבר צו אהרנען, לאמור: 9 ווייַן און שכר זאלסטו נישט שתה,
דו און בניך מיט דיר, ווען איר בוא אין אוהל-מועד, כדי איר זאלט נישט מות;
א חקת עולם אויף אייערע דור-דורות; 10 כדי איר זאלט בדל צווישן קדש
און חול, און צווישן טמא און טהור; 11 און לערנען די בני-ישראל כל חקים
וואס ה' האט זיי דבר ביד משהן. 12 און משה האט דבר צו אהרנען, און צו
אלעזרן און צו איתמרן, זיינע יתר בנים: לקחו! דאס מנחה וואס יתר פון די
אִשֶׁה פון ה', און אכל עס מצה אצל [זען אצל, משלי 8:30; 30:4; יוח' 1:1]
מזבח; ווייל א קודש קדשים איז דאס. 13 און איר זאלט עס אכל אין א מקום
קדש, ווייל דיין חוק און דיינע חוק בניך איז דאס פון די אִשֶׁה פון ה'; ווייל
אזוי בין איך צוה געווארן. 14 און די חזה פון תנופה און דעם שוק פון תרומה
זאלט איר אכל אין א מקום טהור, דו, און בניך און דיינע בנות מיט דיר; ווייל
ווי דיין חוק און דיינע חוק בניך זיינען זיי נתן געווארן פון די זבח שלמים פון
בני-ישראל. 15 דעם שוק פון תרומה און די חזה פון תנופה זאלן זיי ברענגען
מיט די אִשֶׁה פון חלבים, כדי זיי נוף אן תנופה פאר ה'; און עס זאל געהערן צו
דיר, און צו בניך מיט דיר, פאר אן חוק עולם, אזוי ווי ה' האט צוה. 16 און
משה האט דרש זיך דרש וועגן דעם שעיר פון חטאת, און הנה ער איז שרף
געווארן. האט ער קצף אויף אלעזרן און אויף איתמרן, בני אהרן הנותרם,
לאמור [זען מתי 10:37]: 17 מדוע האט איר נישט אכל דאס חטאת אין מקום
הקודש? ווייל א קודש קדשים איז דאס, און ער האט דאס אייך נתן, כדי צו
נשא זיך די עוון פון דער עדה, צו מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און
"נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים
110:4, זען דברי הימים א 21:17] פאר זיי פאר ה' [זען ישעיהו 53:11]. 18 זיין
דם איז דאך נישט געבראכט געווארן אינעווייניק אין הקודש; אכל האט איר

עס געזאלט אכל אין הקודש, אזוי ווי איך האב צוה. 19 האט אהרן דבר צו
משהן: אט האבן זיי היום קרב זייער חטאת און זייער עולה פאר ה', און מיר
האט אזוי וואס קרא, און אז איך וואלט אכל דאס חטאת היום, וואלט עס
דען יטב אין די אויגן פון ה'? 20 און משה האט שמע, און עס איז יטב אין
זיינע אויגן.

ויק11

http://www.afii.org/ravshaultorahobservant.htm

http://www.afii.org/job1.pdf

1 וידבר ה' אל-משה ואל-אהרן לאמר אלהם [זען מה"ש 21:18-26]. 2 דברו
אל-בני ישראל לאמר: זאת החיה אשר תאכלו מכל-הבהמה אשר על-הארץ.
3 כל מפרסת [פרס] פרסה ושסעת שסע פרסות מעלת גרה בבהמה אתה
תאכלו. 4 אך את-זה לא תואכלו ממעלי הגרה וממפרסי הפרסה: את-הגמל
כי-מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם. 5 ואת-השפן
כי-מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם. 6 ואת-הארנבת
כי-מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה טמאה הוא לכם. 7 ואת-החזיר
כי-מפריס פרסה הוא ושוסע שסע פרסה והוא גרה לא-יגר טמא הוא לכם. 8
מבשרם לא תואכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם. 9 את-זה תואכלו
מכול אשר במים: כל אשר-לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם
תואכלו. 10 וכול אשר אֵין-לו [זען דניאל 9:26, משיח יכרת, כרת] סנפיר
וקשקשת בימים ובנחלים מכול שרץ המים ומכול נפש החיה אשר במים שקץ
הם לכם. 11 ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תואכלו ואת-נבלתם תשקצו. 12 כל
אשר אין-לו סנפיר וקשקשת במים שקץ [זען שקץ, ישעיהו 66:17 און גיהנום,
ישעיהו 66:24] הוא לכם. 13 ואת-אלה תשקצו מן-העוף לא יאכלו שקץ
הם: את-הנשר ואת-הפרס ואת העזניה. 14 ואת-הדאה ואת-האיה למינה. 15
את כל-עורב למינו. 16 ואת בת היענה ואת-התחמס ואת-השחף ואת-הנץ
למינהו. 17 ואת-הכוס ואת-השלך ואת-הינשוף. 18 ואת-התנשמת
ואת-הקאת ואת-הרחם. 19 ואת החסידה האנפה למינה ואת-הדוכיפת
ואת-העטלף. 20 כל שרץ העוף ההולך על-ארבע שקץ הוא לכם. 21 אך

את-זה תואכלו מכל שרץ העוף ההולך על-ארבע: אשר-לא (לו) כרעים ממעל
לרגליו לנתר בהן על-הארץ. 22 את-אלה מהם תואכלו את-הארבה למינו
ואת-הסלעם למינהו ואת-החרגול למינהו ואת-החגב למינהו. 23 וכל שרץ
העוף אשר-לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם. 24 ולאלה תטמאו כל-הנוגע
בנבלתם יטמא עד-הערב. 25 וכל-הנושא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא
עד-הערב. 26 לכל-הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע איננה שוסעת
וגרה איננה מעלה טמאים הם לכם כל-הנוגע [זען נגע ישעיהו 53:4] בהם
יטמא. 27 וכל הולך על-כפיו בכל-החיה ההולכת על-ארבע טמאים הם לכם
כל-הנוגע [זען נגע ישעיהו 53:4] בנבלתם יטמא עד-הערב. 28 והנושא
את-נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד-הערב טמאים המה לכם. 29 וזה לכם
הטמא בשרץ השורץ על-הארץ: החולד והעכבר והצב למינהו. 30 והאנקה
והכוח והלטאה והחומט והתנשמת. 31 אלה הטמאים לכם בכל-השרץ
כל-הנוגע [זען נגע ישעיהו 53:4] בהם במותם יטמא עד-הערב. 32 וכל
אשר-יפול-עליו מהם במותם יטמא מכל-כלי-עץ או בגד או-עור או שק
כל-כלי אשר-יעשה מלאכה בהם במים יובא וטמא עד-הערב וטהר. 33
וכל-כלי-חרש אשר-יפול מהם אל-תוכו: כל אשר בתוכו יטמא ואותו
תשברו. 34 מכל-האוכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל-משקה
אשר ישתה בכל-כלי יטמא. 35 וכל אשר-יפול מנבלתם עליו יטמא תנור
וכירים יותץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם. 36 אך מעין ובור מקוה-מים [זען
מתי 28:19-20; www.afii.org/tevilah.pdf] יהיה טהור ונוגע [זען נגע ישעיהו 53:4]
בנבלתם יטמא. 37 וכי יפול מנבלתם על-כל-זרע זרוע אשר יזרע טהור
הוא. 38 וכי יותן-מים על-זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם. 39 וכי ימות
מן-הבהמה אשר-היא לכם לאכלה הנוגע [זען נגע ישעיהו 53:4] בנבלתה
יטמא עד-הערב. 40 והאוכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד-הערב והנושא
את-נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד-הערב. 41 וכל-השרץ השורץ על-הארץ
שקץ הוא לא יאכל. 42 כל הולך על-גחון וכל הולך על-ארבע עד כל-מרבה
רגלים לכל-השרץ השורץ על-הארץ לא תואכלום כי-שקץ הם. 43
אל-תשקצו את-נפשותיכם בכל-השרץ השורץ ולא תטמאו בהם ונטמתם
בם. 44 כי אני ה' אלוקיכם והתקדשתם [זען קרבן חי, רומ' 12:1] והייתם
קדושים כי קדוש אני ולא תטמאו את-נפשותיכם בכל-השרץ הרומש
על-הארץ. 45 כי אני ה' המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלוקים

והייתם קדושים כי קדוש אני. 46 זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרומשת במים ולכל-נפש השורצת על-הארץ. 47 להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל.

[תזריע]

ויק12

1 און ה' האט דבר צו משהן, לאמור: 2 דבר צו די בני-ישראל, לאמור: אן אִשָׁה אז זי וועט זרע ווערן, און ילד א זכר, זאל זי זיין טמאה 7 ימים; אזוי ווי די ימי דער נדה אין איר דוה זאל זי זיין טמא. 3 און אויפן 8טן יום זאל מול ווערן בשר פון זיין ערלה. 4 און 33 ימים זאל זי ישב אין דעם דמי טהרה; אן כל קודש זאל זי זיך נישט נגע [זען נגע ישעיהו 53:4], און אין המקדש זאל זי נישט בוא, ביז די ימי איר טהרה ווערן מלא. 5 אויב אבער זי וועט ילד א נקבה, זאל זי זיין טמא 2 שבועים, אזוי ווי אין איר נדה, און 66 ימים זאל זי ישב אין דעם דמי טהרה. 6 און אז די ימים פון איר טהרה ווערן מלא, ביי א בן אדער ביי א בת, זאל זי ברענגען א כבש בן שנה פאר אן עולה, און א בן יונה, אדער א תור, פאר א חטאת, צום פתח אוהל-מועד, צום כהן. 7 און ער זאל עס קרב פאר ה', און מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] פאר איר, און זי וועט ווערן טהור פון איר מקור דמים. דאס איז דער תורה פון יולדת, ביי א זכר אדער ביי א נקבה. 8 און אויב איר יד פארמאגט נישט גענוג אויף א שה, זאל זי לקח 2 תורים, אדער 2 בני יונה, איינע פאר אן עולה, און איינע פאר א חטאת; און דער כהן זאל מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] פאר איר, און זי וועט ווערן טהור [זען לוקס 2:22-39].

ויק13

1 און ה' האט דבר צו משהן און צו אהרנען, לאמר: 2 אן אדם, אז אויף דער
עור פון זיין בשר וועט זיין א שאת, אדער א ספחת, אדער א בהרת, און וועט
ווערן אויף דער עור פון זיין בשר ווי אן נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] פון צרעת,
זאל ער געבראכט ווערן צו אהרן דער כהן, אדער צו איינעם פון זיין בנים די
כהנים. 3 און דער כהן זאל ראה דעם נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] אויף דער
עור פון בשר, און אויב די שער אויפן נגע איז געווארן הפך לבן, און דאס
אויסזען פון דעם נגע איז טיפער פון דער עור פון זיין בשר, איז דאס די נגע
פון צרעת; און אז דער כהן וועט אים ראה, זאל ער אים טמא. 4 אויב אבער
דאס איז א בהרת לבנה אויף דער עור פון זיין בשר, און זיין אויסזען איז
נישט טיפער פון דער עור, און די שער אויף אים איז נישט געווארן הפך לבן,
זאל דער כהן סגר דעם וואס האט דעם נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] אויף 7
ימים. 5 און אז דער כהן וועט אים ראה אויפן 7טן יום, און הנה דער נגע [זען
נגע, ישעיהו 53:8] איז עמד ביי זיין אויסזען, דער נגע האט זיך נישט פשה
אויף דער עור, זאל אים דער כהן סגר א 2טן מאל אויף 7 ימים. 6 און אז דער
כהן וועט אים ראה אויפן 7טן יום א 2טן מאל, און הנה דער נגע [זען נגע,
ישעיהו 53:8] איז כהה, און דער נגע האט זיך נישט פשה אויף דער עור, זאל
אים דער כהן טהר; א מספחת איז דאס; און ער זאל כבס זיינע בגדים, און
זיין טהור. 7 אויב אבער מספחת וועט זיך פשה דער גרינד אויף דער עור
נאכדעם ווי ער האט זיך געוויזן צום כהן פאר זיין טהרה, זאל ער זיך ווייזן
צום כהן א 2טן מאל. 8 און אז דער כהן וועט ראה, און הנה דער גרינד האט
זיך פשה אויף דער עור, זאל דער כהן אים טמא; צרעת איז דאס. 9 אז די נגע
[זען נגע, ישעיהו 53:8] פון צרעת וועט זיין אויף אן אדם, זאל ער געבראכט
ווערן צום כהן. 10 און אז דער כהן וועט ראה, און הנה א שאת לבנה איז אויף
דער עור, און זי האט הפך די שער אין לבן, און מחיה פון בשר חי אין דער
שאת, 11 איז דאס א ישן צרעת אויף דער עור פון זיין בשר, און דער כהן זאל
אים טמא; ער דארף אים נישט סגר, מחמת ער איז טמא. 12 און אויב פרח
וועט פרח די צרעת אויף דער עור, און די צרעת וועט כסה די כל עור פון דעם
וואס האט דעם נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] פון קאפ ביז די רגלים [זען
תהילים 22:17], ווו אין כל אונטער די אויגן פון די כהן, 13 איז, אז דער כהן
וועט ראה, און הנה די צרעת האט כסה זיין כל בשר, זאל ער טהר דעם וואס

האט דעם נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8]; ער איז אין כל הפך לבן, איז ער טהור.
14 אבער דעם יום וואס עס באוויזט זיך אויף אים בשר חי, זאל ער ווערן
טמא. 15 און אז דער כהן וועט ראה דאס בשר חי, זאל ער אים טמא; בשר חי
דאס איז טמא; צרעת איז דאס. 16 אויב אבער דאס בשר חי וועט ווידער
ווערן לבן, זאל ער בוא צום כהן. 17 און אז דער כהן וועט אים ראה, און הנה
דער נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] איז הפך לבן, זאל דער כהן טהר דעם נגע; ער
איז טהור. 18 און א בשר, אז ביי אים אויף זיין עור וועט זיין א שחין, און ער
וועט רפא ווערן [זען רפא, ישעיהו 53:5], 19 און אויף המקום פון דעם שחין
וועט ווערן א שאת, לבנה, אדער א בהרת לבנה אדמדמת, זאל ער באוויזן
ווערן צום כהן. 20 און אז דער כהן וועט ראה, און הנה דאס אויסזען דערפון
איז שפל פון דער עור, און די שער דערויף איז הפך לבן, זאל דער כהן אים
טמא; די נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] פון צרעת איז דאס, וואס האט פרח אויף
דעם שחין. 21 און אז דער כהן וועט עס ראה, און הנה שער לבן איז דערויף
נישטא, און עס איז נישט שפל פון דער עור, און עס איז כהה, זאל אים דער
כהן סגר אויף 7 ימים. 22 אויב אבער פשה וועט עס זיך פשה אויף דער עור,
זאל דער כהן אים טמא; די נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] איז דאס. 23 און אויב
בהרת עמד אויף זיין ארט, ער האט זיך נישט פשה, איז דאס דער צרבת פון
דעם השחין און טהר דער כהן. 24 אדער א בשר, אז אויף זיין עור וועט זיין א
מכוה פון אש, און היה מחית מכוה וועט ווערן א לבן אדמדמת אדער א לבן,
25 און ראה איר דער כהן און הנה הפך שער לבן אין בהרת און מראה עמוק
פון העור צרעת הוא אין מכוה פרח און טמא אים דער כהן נגע [זען נגע
ישעיהו 53:8] צרעת דאס. 26 נאר דער כהן וועט עס ראה, און הנה שער לבן
איז אויפן בהרת נישטא, און עס איז נישט שפל פון דער עור, און עס איז
כהה, זאל אים דער כהן סגר אויף 7 ימים. 27 און דער כהן זאל אים ראה
אויפן 7טן יום; אויב פשה האט עס זיך פשה אויף דער עור, זאל אים דער כהן
טמא; די נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] פון צרעת איז דאס. 28 אויב אבער דער
בהרת עמד אויף זיין ארט, עס האט זיך נישט פשה אויף דער עור, און עס איז
כהה, איז דאס א שאת פון דעם מכוה, און דער כהן זאל אים טהר ווארום
דער צרבת המכוה איז דאס. 29 און אן איש אדער אן אִשָה, אז ביי זיי וועט
זיין א נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] אויפן קאפ אדער אין זקן, 30 און דער כהן
וועט ראה דעם נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8], און הנה דאס אויסזען דערפון איז

עמוק פון דער עור, און דערויף איז געלע דינע שער, זאל דער כהן אים טמא; נתק איז דאס, צרעת פון קאפ אדער פון זקן איז דאס. 31 און אז דער כהן וועט ראה דעם נגע פון די נתק, און הנה זיין אויסזען איז נישט עמוק פון דער עור, און שווארצע שער איז דערויף נישטא, זאל דער כהן סגר דעם וואס האט דעם נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] פון די נתק, אויף 7 ימים. 32 און אז דער כהן וועט ראה דעם נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] אויפן 7טן יום, און הנה די נתק האבן זיך נישט פשה, און געלע שער איז דערויף נישטא, און דאס אויסזען פון די נתק איז נישט עמוק פון דער עור, 33 זאל ער זיך גלח, און די נתק זאל ער נישט גלח; און דער כהן זאל סגר דעם וואס האט די נתק א 2טן מאל אויף 7 ימים. 34 און אז דער כהן וועט ראה די נתק אויפן 7טן יום, און הנה די נתק האבן זיך נישט פשה אויף דער עור, און זייער אויסזען איז נישט עמוק פון דער עור, זאל אים דער כהן טהר; און ער זאל כבס זיינע בגדים, און זיין טהור. 35 אויב אבער פשה וועלן זיך פשה די נתק אויף דער עור נאך זיין טהרה, 36 און דער כהן וועט אים ראה, און הנה די נתק האבן זיך פשה אויף דער עור, דער כהן נישט זוכן קיין געלע שער: ער איז טמא. 37 אויב אבער די נתק זיינען עמד ביי זייער אויסזען, און שווארצע שער איז צמח [זען זכריה 6:11-12 שם משיח] דערויף, זיינען די נתק רפא [זען ישעיהו 53:5]; ער איז טהור, און דער כהן זאל אים טהר. 38 און אן איש אדער אן אִשָׁה, אז אויף דער עור פון זייער בשר וועלן זיין בהרות, לבנות בהרות. 39 און דער כהן ראה, און הנה די בהרות אויף דער עור פון זייער בשר זיינען כהה לבנות, איז דאס א בוהקן וואס האט פרח אויף דער עור; ער איז טהור. 40 און אן איש, אז זיין קאפ וועט מרט, האט ער א קרח; ער איז טהור. 41 און אויב זיין קאפ וועט מרט צו דער פאה פון זיין פנים, האט ער א גבח; ער איז טהור. 42 אויב אבער אויף דעם קרחת אדער אויף דעם גבחה וועט זיין א לבן אדמדם נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8], איז דאס א צרעת וואס פרח אויף זיין קרחת אדער אויף זיין גבחת. 43 און אז דער כהן וועט אים ראה, און הנה די שאת פון דעם נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] איז לבנה אדמדמה אויף זיין קרחת אדער אויף זיין גבחת, אזוי ווי דאס אויסזען פון צרעת אויף דער עור פון בשר, 44 איז ער אן איש צרוע; טמא איז ער; פאר טמא זאל אים טמא דער כהן; ער האט די נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] אויף זיין קאפ. 45 און דער מצורע וואס די נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] איז אויף אים, זיינע בגדים זאלן זיין פרם, און זיין קאפ זאל

זיין פרע, און זיין שפם זאל ער עטה, און טמא! טמא! זאל ער קרא. 46 כל ימים וואס די נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] איז אויף אים, זאל ער זיין טמא; טמא איז ער; בדד זאל ער ישב, מחוץ מחנה זאל זיין זיין מושב. 47 און אז די נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] צרעת וועט זיין אין א בגד, אין א צמר בגד, אדער אין א פשת בגד, 48 אדער אין שתי, אדער אין ערב, פון פשת, צי פון צמר, אדער אין אן עור, אדער אין וואסער עס איז מלאכה פון עור; 49 אן דער נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] וועט זיין גרינלעך אדער רויטלעך אין דעם בגד, אדער אין דעם עור, אדער אין דעם שתי, אדער אין דעם ערב, אדער אין וואסער עס איז זאך פון עור, איז דאס די נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] צרעת, און עס זאל באוויזן ווערן צום כהן. 50 און אז דער כהן וועט ראה דעם נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8], זאל ער סגר דאס וואס האט דעם נגע, אויף 7 ימים. 51 און אז ער וועט ראה דעם נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] אויפן 7טן יום, אז דער נגע האט זיך פשה אין דעם בגד, אדער אין דעם שתי, אדער אין דעם עבר, אדער אין דעם עור: וואס נאר פאר אן מלאכה עס איז עשה פון עור: איז דער נגע אן מאר צרעת; טמא איז ער. 52 און מע זאל שרף דעם בגד, אדער דעם שתי, אדער דעם ערב, פון צמר צי פון פשת, אדער וואס נאר פאר א זאך פון עור וואס דער נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] וועט זיין דערין; ווייל א מאר צרעת איז דאס; אין אש מוז עס שרף ווערן. 53 אויב אבער דער כהן וועט ראה, און הנה דער נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] זיך נישט פשה אין דעם בגד, אדער אין דעם שתי, אדער אין דעם ערב, אדער אין וואסער עס איז זאך פון עור, 54 זאל דער כהן צוה מע זאל כבס דאס וואס דער נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] איז דערין, און ער זאל עס סגר א 2טן מאל אויף 7 ימים. 55 און אז דער כהן וועט ראה, נאכדעם ווי מע האט כבס דעם נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8], און הנה דער נגע האט נישט הפך זיין אנבליק, הגם דער נגע האט זיך נישט פשה, איז דאס טמא; אין אש זאלסטו עס שרף. אן פחתת איז דאס, סיי דאס איז אויף דער קרחת, סיי אויף דער גבחת. 56 און אויב דער כהן וועט ראה, און הנה דער נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] איז געווארן כהה נאכדעם ווי מע האט אים כבס, זאל ער אים קרע פון דעם בגד, אדער פון דעם עור, אדער פון דעם שתי, אדער פון דעם ערב. 57 און אויב ער וועט זיך ווידער באווייזן אין דעם בגד, אדער אין דעם שתי, אדער אין דעם ערב, אדער אין וואסער עס איז זאך פון עור: קרח דאס אויס; זאלסטו אין אש שרף דאס וואס דער נגע [זען נגע,

ישעיהו 53:8] איז דערין. 58 און דער בגד, אדער דער שתי, אדער דער ערב, אדער וואסער עס איז זאך פון עור, וואס דו וועסט כבס און דער נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] וועט זיך סור דערפון, זאל כבס ווערן א 2טן מאל, און זיין טהור. 59 דאס איז דער תורה פון דער נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] פון צרעת אין א בגד פון צמר אדער פשת, אדער אין שתי, אדער אין ערב, אדער אין וואסער עס איז זאך פון עור, דאס צו טהר, אדער דאס צו טמא.

[מצורע]

ויק14

1 און ה' האט דבר צו משהן, לאמור: 2 דאס זאל זיין דער תורת המצורע אין יום פון זיין טהרה: ער זאל געבראכט ווערן צום כהן. 3 און דער כהן זאל יצא מחוץ מחנה, און אז דער כהן וועט ראה, און הנה די נגע [זען ישעיהו 53:8] צרעת איז רפא [זען ישעיהו 53:5] אויפן מצורע, 4 זאל דער כהן צוה מע זאל לקח פאר דעם וואס מטהר זיך 2 צפרים חיות טהורות, און עץ ארז, און ווערמילרויט, און אזוב. 5 און דער כהן זאל צוה מע זאל שחט איין צפור אין א כלי חרש איבער מים חיים. 6 דעם צפור החיה, איר זאל ער לקח, און דאס עץ ארז, און דאס ווערמילרויט, און דאס אזוב, און טבל [זען נזה אין ישעיהו 52:13-53:12 און נזר און טבל אין במדבר 19 און זען רומ' 6:3, מיר וואס זענען מקוה געטובלט געווארן אין משיח זענען מקוה געטובלט געווארן אין זיין מות און מיר זענען געמאכט טהור דורך אמונה, מלכים ב 5:1-14, ישעיהו 53:4-11; בראשית 15:6] זיי און דעם צפור החיה אין דעם דם הצפור וואס איז שחט געווארן איבערן מים חיים. 7 און ער זאל נזה [זען ישעיהו 52:15] אויף דעם וואס טהר זיך פון דער צרעת, 7 מאל, און אים טהור; און ער זאל שלח דעם צפור החיה אויפן פני השדה. 8 און דער וואס טהר זיך, זאל כבס זיינע בגדים, און גלח זיינע כל שער, און זיך רחץ אין מים, און ווערן טהר; און דערנאך מעג ער בוא אין מחנה, אבער ער זאל ישב מחוץ פון זיין אוהל 7 ימים. 9 און עס זאל זיין אויפן 7טן יום, זאל ער גלח זיינע כל שער, זיין קאפ,

און זיין זקן, און די גבות פון זיינע אויגן: זיינע כל שער זאל ער גלח; און ער
זאל כבס זיינע בגדים, און רחץ זיין בשר אין מים, און זיין טהר. 10 און אויפן
8טן יום זאל ער לקח 2 כבשים תמימים, און איין כבשה א יאריקע תמימה,
און 3/10 סולת פאר א מנחה, בלל מיט שמן, און איין לוג שמן. 11 און דער
כהן וואס עמד, זאל טהר דעם איש וואס המטהר זיך, און זיי, פאר ה', ביים
פתח אוהל-מועד. 12 און דער כהן זאל לקח איין כבש און אים קרב פאר אן
אשם [זען ישעיהו 53:10] מיט דעם לוג שמן, און ער זאל זיי נוף אן תנופה
פאר ה'. 13 און ער זאל שחט דעם כבש אין המקום ווו מע שחט דאס חטאת
און דאס עולה, אין א מקום קדש; ווייל אזוי ווי דאס חטאת איז דאס אשם
[זען ישעיהו 53:10; תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] פארן כהן; א
קודש קדשים איז דאס. 14 און לקח דער כהן מדם האשם [זען ישעיהו
53:10, אשם פון משיח] און נתן דער כהן על-תנוך אוזן המטהר הימנית
ועל-בהן זיין יד הימנית ועל-בהן רגלו הימנית. 15 און דער כהן זאל לקח פון
דעם לוג שמן, און יצק אויף דער כף השמאלית פון כהן. 16 און דער כהן זאל
טבל [זען נזה אין ישעיהו 52:13-53:12 און נזר און טבל אין במדבר 19 און
זען רומ' 6:3, מיר וואס זענען מקוה געטובלט געווארן אין משיח זענען מקוה
געטובלט געווארן אין זיין מות און מיר זענען געמאכט טהור דורך אמונה,
מלכים ב 5:1-14, ישעיהו 53:4-11; בראשית 15:6] זיין אצבע הימנית אין דעם
שמן וואס אויף זיין כף השמאלית, און נזה [זען ישעיהו 52:15] פון דעם שמן
מיט זיין אצבע 7 מאל פאר ה'. 17 ומיתר השמן אשר על-כפו יתן דער כהן
על-תנוך אזן המטהר הימנית ועל-בהן ידו הימנית ועל-בהן רגלו הימנית על
דם האשם [זען האשם פון משיח, ישעיהו 53:10]. 18 און וואס יתר פון דעם
שמן וואס אויף דעם כף דער כהן, זאל ער נתן אויפן קאפ פון דעם מטהר;
און דער כהן זאל מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא
4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען
דברי הימים א 21:17] פאר אים פאר ה'. 19 און דער כהן זאל עשה דאס
חטאת, און מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און
כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים
א 21:17] פאר דעם מטהר פון זיין טמאה; און דערנאך זאל ער שחט דאס
עולה. 20 און דער כהן זאל עלה דאס עולה און דאס מנחה אויפן מזבח; און
דער כהן זאל מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17

און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי
הימים א 21:17] פאר אים, און ער וועט זיין טהור. 21 און אויב ער איז דל,
און זיין יד נשג נישט, זאל ער לקח איין כבש, אן אשם, פאר א תנופה, צו
מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון
משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17]
פאר אים, און 1/10 סולת בלל מיט שמן, פאר א מנחה, און א לוג שמן; 22
און 2 תורים, אדער 2 בני יונה, לויט ווי זיין יד נשג; און איינע זאל זיין א
חטאת, און איינע אן עולה. 23 און ער זאל זיי ברענגען אויפן 8טן יום פון זיין
טהרה צום כהן, צום פתח אוהל-מועד, פאר ה'. 24 און דער כהן זאל לקח
דעם כבש האשם, און דעם לוג השמן, און דער כהן זאל זיי נוף א תנופה פאר
ה'. 25 און שחט את-כבש האשם און לקח דער כהן מדם האשם און נתן
על-תנוך אוזן-המטהר הימנית און על-בהן ידו הימנית און על-בהן רגלו
הימנית. 26 און פון דעם שמן זאל דער כהן יצק אויף דער כף השמאלית פון
כהן. 27 און דער כהן זאל נזה [זען ישעיהו 52:15] מיט זיין אצבע הימנית פון
דעם שמן וואס אויף זיין כף השמאלית, 7 מאל פאר ה'. 28 און נתן דער כהן
מן-השמן אשר על-כפו על-תנוך אוזן המטהר הימנית ועל-בהן ידו הימנית
ועל-בהן רגלו הימנית על-מקום דם האשם [זען ישעיהו 53:10]. 29 און וואס
יתר פון דעם שמן וואס אויף דעם כף דער כהן, זאל ער נתן אויפן קאפ פון
דעם מטהר, צו מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17
און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי
הימים א 21:17] פאר אים פאר ה'. 30 און ער זאל עשה איינע פון די תורים,
אדער פון די בני היונה: פון וואס זיין יד נשג; 31 אזוי ווי זיין יד נשג: איינע
פאר א חטאת, און איינע פאר אן עולה, מיט דעם מנחה; און דער כהן זאל
מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון
משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17]
פאר אים צו זיין טהר פאר ה'. 32 דאס איז דער תורה פון דעם וואס אויף
אים איז די נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] צרעת, וואס זיין יד נשג נישט ביי זיין
טהרה. 33 און ה' האט דבר צו משהן און צו אהרנען, לאמור: 34 אז איר וועט
בוא אין ארץ כנען וואס איך נתן אייך פאר אחוזה, און איך וועל נתן א נגע
[זען נגע, ישעיהו 53:8] צרעת אין א בית ארץ אחוזתכם, 35 זאל בוא דער
וואס דאס בית געהערט צו אים, און ער זאל נגד דער כהן, לאמור: אזוי ווי א

נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] ווייזט מיר אויס אין בית. 36 און דער כהן זאל צוה
מע זאל פנה דאס בית איידער דער כהן וועט בוא ראה דעם נגע [זען נגע,
ישעיהו 53:8], כדי כל וואס אין בית זאל נישט ווערן טמא; און דערנאך זאל
דער כהן בוא ראה דאס בית. 37 און אז ער וועט ראה דעם נגע [זען נגע,
ישעיהו 53:8], און הנה דער נגע אויף די קירות פון בית איז גרינלעכע און
רויטלעכע שקערורה, און זייער אויסזען איז שפל פון דער קיר, 38 זאל דער
כהן יצא פון בית אין פתח הבית, און סגר דאס בית אויף 7 ימים. 39 און דער
כהן זאל שוב אויפן 7טן יום, און אז ער וועט ראה, און הנה דער נגע [זען נגע,
ישעיהו 53:8] האט זיך פשה אויף די קירות פון בית, 40 זאל דער כהן צוה מע
זאל חלץ די אבנים וואס אויף זיי איז דער נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8], און מע
זאל זיי שלך מחוץ עיר אין אן מקום טמא. 41 און דאס בית זאל ער לאזן
קצע פון אינעווייניק רונד ארום, און די עפר וואס מע שפך, זאל מען קצה
מחוץ עיר אין אן מקום טמא. 42 און מע זאל לקח אבנים אחרות [זען לוקס
13:6-9], און ארייַנשטעלן אל תחת יענע האבנים, און מע זאל לקח עפר אחר,
און טוח דאס בית. 43 און אויב דער נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] וועט שוב און
פרח אין בית נאכדעם ווי מע האט חלץ די אבנים, און נאכן קצה דאס בית,
און נאכן טוח, 44 דער כהן וועט בוא און ראה, און הנה דער נגע [זען נגע,
ישעיהו 53:8] האט זיך פשה אין בית, איז דאס א מאר צרעת אין בית; טמא
איז דאס. 45 און מע זאל נחץ דאס בית, זיינע אבנים, און זיין עצים, און די כל
עפר פון בית, און יצא מחוץ עיר אין אן מקום טמא. 46 און דער וואס בוא
אין בית כל ימים וואס מע האלט עס סגר, זאל זיין טמא ביזן ערב. 47 און
דער וואס שכב אין דעם בית, זאל כבס זיינע בגדים; און דער וואס אכל אין
דעם בית, זאל כבס זיינע בגדים. 48 און אויב בוא וועט בוא הכהן און וועט
ראה, און הנה דער נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] האט זיך נישט פשה אין בית
נאכן טוח דאס בית, זאל הכהן טהר דאס בית, ווייל דער נגע האט זיך רפא.
49 און ער זאל לקח אויף צו חָטָא דאס בית, 2 צפרים, און עץ ארז, און
ווערמילרויט, און אזוב. 50 און ער זאל שחט איין צפור אין א כלי חרש איבער
מים חיים. 51 און ער זאל לקח דאס עץ ארז, און דאס אזוב, און דאס
ווערמילרויט, און דעם צפור החיה, און ער זאל זיי טבל [זען נזה אין ישעיהו
52:13-53:12 און נזר און טבל אין במדבר 19 און זען רומ' 6:3, מיר וואס
זענען מקוה געטובלט געווארן אין משיח זענען מקוה געטובלט געווארן אין

זיין מות און מיר זענען געמאכט טהור דורך אמונה, מלכים ב 5:1-14, ישעיהו 53:4-11; בראשית 15:6] אינעם דם פון דעם הצפר השחוטה [זען מרק' 15:37; משיחיסטים 2:14], און אינעם מים חיים, און נזה [זען ישעיהו 52:15] אויפן בית 7 מאל. 52 און ער זאל חטא דאס בית מיטן דם הצפור, און מיטן מים חיים, און מיטן צפור החיה, און מיטן עץ ארז, און מיטן אזוב, און מיטן ווערמילרויט. 53 און ער זאל שלח דעם צפור החיה מחוץ עיר אויפן פני השדה; און ער זאל מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] פאר בית, און עס וועט זיין טהור. 54 דאס איז דער תורה פאר כל נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] צרעת, און פאר נתק, 55 און פאר צרעת פון א בגד, און פאר א בית, 56 און פאר א שאת, און פאר א ספחת, און פאר א בהרת; 57 כדי צו לערנען ווען עס איז טמא, און ווען עס איז טהור. דאס איז דער תורת הצרעת.

ויק15

1 און ה' האט דבר צו משהן און צו אהרנען, לאמור: 2 דבר צו די בני-ישראל, און איר זאלט אמר צו זיי: איש איש, אז ער וועט זיין זוב פון זיין בשר, איז זיין זוב טמא. 3 און דאס זאל זיין זיין טמאה אין זיין זוב: סיי זיין בשר ריר מיט זיין זוב, סיי זיין בשר איז חתם פון זיין זוב, איז דאס זיין טמאה. 4 איטלעך משכב וואס ער שכב דערויף מיט זוב, זאל זיין טמא, און כל הכלי וואס ער וועט דערויף ישב, זאל זיין טמא. 5 און אן איש וואס וועט זיך נגע [זען ישעיהו 53:4] אן זיין משכב, זאל כבס זיינע בגדים, און זיך רחץ אין מים, און זיין טמא ביזן ערב. 6 און דער וואס ישב אויף א זאך וואס דער זוב איז דערויף ישב, זאל כבס זיינע בגדים, און זיך רחץ אין מים, און זיין טמא ביזן ערב. 7 און דער וואס נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] זיך אן דעם בשר פון זוב, זאל כבס זיינע בגדים, און זיך רחץ אין מים, און זיין טמא ביזן ערב. 8 און אז דער פון זוב וועט רקק אויף א טהור, זאל יענער כבס זיינע בגדים, און זיך רחץ אין מים, און זיין טמא ביזן ערב. 9 און כל מרכב וואס דער פון זוב וועט רכב דערויף, זאל זיין טמא. 10 און כל וואס נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] זיך אן וואס עס איז געווען אונטער אים, זאל זיין טמא ביזן ערב; און דער וואס נשׂא

עס, זאל כבס זיינע בגדים, און זיך רחץ אין מים, און זיין טמא ביזן ערב. 11
און כל וואס דער פון זוב וועט זיך אן אים נגע, אווו ער האט נישט שטף זיינע
יד אין מים [אין א מקוה, זען ויקרא 4:6], זאל כבס זיינע בגדים, און זיך רחץ
אין מים, און זיין טמא ביזן ערב. 12 און א כלי חרש וואס דער פון זוב וועט
זיך אן איר נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8], זאל שבר ווערן; און כל כלי עץ זאל
שטף ווערן אין מים. 13 און אז דער פון זוב וועט טהר ווערן פון זיין זוב, זאל
ער זיך ספר 7 ימים פאר זיין טהרה, און כבס זיינע בגדים, און רחץ זיין בשר
אין מים חיים, און זיין טהור. 14 און אויפן 8טן יום זאל ער זיך לקח 2 תורים,
אדער 2 בני יונה, און ער זאל בוא פאר ה' צום פתח אוהל-מועד, און זיי נתן
צום כהן. 15 און הכהן זאל זיי עשה איינע א חטאת, און איינע אן עולה, און
הכהן זאל מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און
כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים
א 21:17] פאר אים פאר ה' וועגן זיין זוב. 16 און אן איש, אז פון אים וועט
יצא א שכבת זרע, זאל ער רחץ אין מים זיין כל בשר, און זיין טמא ביזן ערב.
17 און כל בגד, און כל עור, וואס דערויף וועט זיין שכבת זרע, זאל כבס ווערן
אין מים, און זיין טמא ביזן ערב. 18 און אן אִשָּׁה, אז אן איש וועט שכב מיט
איר א שכבת זרע, זאלן זיי זיך רחץ אין מים, און זיין טמא ביזן ערב. 19 און
אן אִשָּׁה, אז זי וועט זיין זבה: דם וועט זיין איר זוב פון איר בשר: זאל זי 7
ימים זיין אין איר נדה, און כל וואס נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] זיך אן איר,
זאל זיין טמא ביזן ערב. 20 און כל וואס זי וועט שכב דערויף אין איר נדה,
זאל זיין טמא; און כל וואס זי וועט ישב דערויף, זאל זיין טמא. 21 און כל
וואס נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] זיך אן איר משכב, זאל כבס זיינע בגדים, און
זיך רחץ אין מים, און זיין טמא ביזן ערב. 22 און כל וואס נגע [זען נגע,
ישעיהו 53:8] זיך אן עפעס א זאך וואס זי ישב דערויף, זאל כבס זיינע בגדים,
און זיך רחץ אין מים, און זיין טמא ביזן ערב. 23 אפילו אויב ער איז אויף
דעם משכב אדער אויף דער כלי וואס זי ישב דערויף, ווען ער נגע [זען נגע,
ישעיהו 53:8] זיך אן דעם אן, זאל ער זיין טמא ביזן ערב. 24 און אויב שכב
וועט שכב מיט איר אן איש, און איר נדה וועט זיין אויף אים, זאל ער זיין
טמא 7 ימים, און כל משכב וואס ער וועט שכב דערויף, זאל זיין טמא. 25 און
אן אִשָּׁה, אז איר יזוב וועט זוב ימים רבים, נישט אין דער צייט פון איר נדה,
אדער זי וועט זיין זוב איבער דער צייט פון איר נדה, זאל זי כל ימים פון איר

זוב פון איר טמאה זיין אזוי ווי אין די ימים פון איר נדה; זי איז טמאה [זען מתי 9:20]. 26 איטלעך משכב וואס זי וועט שכב דערויף כל ימי איר זוב, זאל איר זיין אזוי ווי דאס משכב פון איר נדה; און איטלעכע זאך וואס זי וועט ישב דערויף, זאל זיין טמא אזוי ווי די טמאה פון איר נדה. 27 און כל וואס נגע [זען נגע, ישעיהו 53:8] זיך אן זיי אן, זאל ווערן טמא; און ער זאל כבס זיינע בגדים, און זיך רחץ אין מים, און זיין טמא ביזן ערב. 28 און אז זי ווערט טהרה פון איר זוב, זאל זי זיך ספר 7 ימים, און דערנאך זאל זי זיין טהור .29 און אויפן 8טן יום זאל זי זיך לקח 2 תורים, אדער 2 בני יונה, און זיי ברענגען צום כהן, צום פתח אוהל-מועד. 30 און הכהן זאל עשה איינע א חטאת, און איינע אן עולה, און הכהן זאל מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] פאר איר פאר ה' וועגן איר זוב טמאה. 31 אזוי איר זאלט נזר די בני-ישראל פון זייער טמאה, כדי זיי זאלן נישט מות דורך זייער טמאה, אז זיי וועלן טמא מיין משכן וואס איז צווישן זיי. 32 דאס איז דער תורה הזב, און פון דעם וואס פון אים יצא א שכבת זרע, צו ווערן טמא דורך דעם; 33 און פון דער דוה אין איר נדה, און פון דעם וואס איז זוב מיט זיין זוב, סיי א זכר, און סיי א נקבה; און פון אן איש וואס וועט שכב מיט א טמאה.

[אחרי]

ויקרא16

1 און ה' האט דבר צו משהן נאכדעם מות פון 2 בני אהרן, ווען זיי האבן קרב פאר ה', און זייערע מות; 2 און ה' האט אמר צו משהן: דבר צו אחיך אהרנען, אז ער זאל נישט בוא צו כל צייט אין הקודש אינעווייניק פון פרוכת, פארן הכפורת [זען רומ' 3:19-29] וואס איבערן הארון, כדי ער זאל נישט מות; ווייל איך באווייז זיך אין ענן איבערן הכפורת. 3 דערמיט זאל אהרן בוא אין הקודש: מיט א פר בן בקר פאר א חטאת, און אן איל פאר אן עולה. 4 א

כתונת בד קודש [זען יוח' 19:23] זאל ער לבש, און ליינענע מכנס זאלן זיין
אויף זיין בשר, און מיט א ליינענעם אבנט זאל ער זיך חגר, און מיט א
ליינענער מצנפת זאל ער זיך צנף; בגדי הקודש זיינען דאס, און ער זאל רחץ
זיין בשר אין מים, און זיי לבש. 5 און פון דער עדת בני-ישראל זאל ער לקח 2
שעירי עזים פאר א חטאת, און איין איל פאר אן עולה. 6 און אהרן זאל קרב
דעם פר החטאת וואס פאר אים, און ער זאל מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו
52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי
צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] פאר זיך און פאר זיין בית. 7
און ער זאל לקח די 2 שעירם, און זיי עמד פאר ה' ביים פתח אוהל-מועד. 8
און אהרן זאל נתן אויף 2 שעירם גורלות, איין גורל פאר ה', און איין גורל
פאר עזאזל. 9 און אהרן זאל קרב דעם שעיר וואס אויף אים איז עלה דער
גורל פאר ה', און אים עשה פאר א חטאת. 10 און דער שעיר וואס אויף אים
איז עלה דער גורל פאר עזאזל, זאל עמד חי פאר ה', צו מאכן כפרה [זען "נזה"
ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי
מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] פאר אים, אים שלח צו
עזאזל אין המדבר. 11 און אהרן זאל קרב דעם פר החטאת וואס פאר אים,
און מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה
פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א
21:17] פאר זיך און פאר זיין בית; און ער זאל שחט דעם פר החטאת וואס
פאר אים. 12 און ער זאל לקח מלא מחתה פייערקוילן פון גחלת פון דעם
מזבח, פון פאר ה', און זיינע חופן מלא קטורת סמים [סם] דקה [דק], און
ברענגען אינעווייניק פון פרוכת. 13 און ער זאל נתן דעם קטורת אויפן אש
פאר ה', און דער ענן פון דעם קטורת זאל כסה דעם כפורת [זען רומ'
3:19-29] וואס איבערן העדות, כדי ער זאל נישט מות. 14 און ער זאל לקח
פון דעם דם פון פר, און נזה [זען ישעיהו 52:15] מיט זיין אצבע על פני
הכפורת [זען רומ' 3:19-29] צו קדמה; און פארן הכפורת זאל ער נזה [זען
ישעיהו 52:15] פון דעם דם 7 מאל מיט זיין אצבע. 15 און ער זאל שחט דעם
שעיר החטאת וואס פארן עם, און ברענגען זיין דם אינעווייניק פון פרוכת,
און עשה מיט זיין דם אזוי ווי ער האט עשה מיט דעם דם פון הפר, און עס
נזה [זען ישעיהו 52:15] אויפן כפורת און פארן הכפורת [זען רומ' 3:19-29].
16 און ער זאל מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17

און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] פאר הקודש פון וועגן די טמאהן פון די בני-ישראל, און פון וועגן זייערע פשעים [זען פשע, ישעיהו 53:5] אין כל זייערע חטאים; און אזוי זאל ער עשה צום אוהל-מועד וואס שכן [זען משיח צדקינו געמאכט זיין סוכה צווישן אונדז, יוח' 1:14] ביי זיי אין מיטן פון זייערע טמאהן. 17 און כל אדם זאל נישט זיין אין אוהל-מועד, ווען ער בוא צו מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] אין הקודש, ביז ער יצא. און ער זאל מאכן כפרה פאר זיך, און פאר זיין בית, און פאר דער כל קהל ישראל [זען ישעיהו 53:6]. 18 און ער זאל יצא צום מזבח וואס פאר ה', און מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] פאר אים; און ער זאל לקח פון דעם דם פון פר, און פון דעם דם פון שעיר, און נתן אויף די קרנות פון מזבח רונד ארום. 19 און ער זאל נזה [זען ישעיהו 52:15] אויף אים פון דעם דם מיט זיין אצבע 7 מאל, און אים טהר, און אים קדש פון די טמאהן פון די בני-ישראל. 20 און אז ער וועט כלה פון צו מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] פאר הקודש, און פאר אוהל-מועד, און פאר מזבח, זאל ער קרב השעיר החי. 21 און אהרן זאל סמך זיינע 2 ידים אויפן קאפ פון השעיר החי, און זיך מתוודה זיין איבער אים אויף כל עוון פון די בני-ישראל, און אויף כל זייערע פשעים אין כל זייערע חטאים; און ער זאל זיי נתן אויפן קאפ פון דעם שעיר, און אים שלח דורך דער יד פון אן איש עתי אין מדבר. 22 און דער שעיר זאל נשׂא [זען נשׂא, ישעיהו 53:12] אויף זיך כל זייערע עוון אין אן ארץ גזרה; און ער זאל שלח דעם שעיר אין דער מדבר. 23 און אהרן זאל בוא אין אוהל-מועד, און פשט די ליינענע בגדים וואס ער האט לבש ביי זיין בוא אין הקודש, און ער זאל זיי דארטן נוח. 24 און ער זאל רחץ זיין בשר אין מים אין א מקום קדש, און לבש זיינע בגדים, און יצא, און עשה זיין עולה און דאס עולת העם, און מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] פאר זיך און פאר העם. 25 און דאס חלב פון דעם חטאת זאל ער קטר אויפן

מזבח. 26 און דער וואס שלח דעם שעיר צו עזאזל, זאל כבס זיינע בגדים, און רחץ זיין בשר אין מים, און דערנאך מעג ער בוא אין מחנה. 27 און דעם פר החטאת, און דעם שעיר החטאת, וואס זייער דם איז געבראכט געווארן, צו מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] אין הקודש, זאל מען יצא מחוץ מחנה, און שרף אין אש זייערע עורות, און זייער בשר, און זייער פרש. 28 און דער וואס שרף זיי, זאל כבס זיינע בגדים, און רחץ זיין בשר אין מים, און דערנאך מעג ער בוא אין מחנה. 29 און דאס זאל אייך זיין צום חוקת עולם: אין 7טן חודש, אין 10טן יום פון חודש, זאלט איר ענה נפשותיכם, און כל מלאכה זאלט איר נישט עשה, סיי דער אזרח, און סיי דער גר וואס גור זיך אויף צווישן אייך. 30 ווייל אין דעם דאזיקן יום וועט מען מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] פאר אייך, אייך צו טהר; פון כל חטואתיכם וועט איר טהר ווערן פאר ה'. 31 א שבת שבתון איז דאס פאר אייך, און איר זאלט ענה נפשותיכם; א חוקת עולם. 32 און דער כהן וואס מע וועט אים משח, און וואס מע וועט מלא זיין ידים צו כהן תחת אביו, זאל מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17]; און ער זאל לבש די ליינענע בגדים, די בגדי הקודש. 33 און ער זאל מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] פאר קדש הקודש, און מאכן כפרה פאר אוהל-מועד; גם פאר מזבח זאל ער מאכן כפרה פאר הכהנים און פאר כל עם הקהל. 34 און דאס זאל אייך זיין צום חוקת עולם, צו מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] פאר די בני-ישראל פון וועגן כל זייערע חטאת, איין מאל אין שנה. און ער האט עשה אזוי ווי ה' האט צוה משהן.

ויק17

1 און ה' האט דבר צו משהן, לאמור: 2 דבר צו אהרנען, און צו זיין בנים, און
צו כל בני-ישראל, און זאלסט אמר צו זיי: דאס איז די דבר וואס ה' האט צוה,
לאמור: 3 איש איש פון דעם בית ישראל וואס וועט שחט א שור, אדער א
כבש, אדער אן עז, אין מחנה, אדער וואס וועט שחט מחוץ מחנה, 4 און צום
פתח אוהל-מועד האט ער עס נישט געבראכט, צו קרב פאר א קרבן צו ה',
פארן משכן ה', זאל עס ווי דם חשב יענעם איש; שפך דם האט ער; און יענער
איש זאל כרת [זען משיח כרת, דניאל 9:26] ווערן פון צווישן עמו. 5 כדי די
בני-ישראל זאלן ברענגען זייערע זבחים, וואס זיי זבח על פני השדה: זיי זאלן
זיי ברענגען צו ה', צום פתח אוהל-מועד, צום כהן, און זיי זבח זבחי שלמים
צו ה'. 6 און הכהן זאל זרק [זרק, זען אויף נזה, משיח איז דער מזה (נזה) פון
גוים רבים; ביום השלישי משיח איז דער איש טהור אין א מקום טהור אין
הימל, הדרך המשיחיסטים 9:11-14, זען במדבר 19, 19:9; ישעיהו 52:15; און
פעלנדיק אים עס איז קיין אנטלויפן אוועק פון דער טמאה פון טויטע זכות
מצוות, זען גלט' 3:21; זרק, זען נזה, ישעיהו 52:15, משיח נזה זיין כפרה פון
זיין אשם נפשו אויף גוים רבים, ויק' 4:6,17] הדם על מזבח פון ה', ביים פתח
אוהל-מועד, און קטר דאס חלב פאר א ריח ניחוח צו ה'. 7 און זיי זאלן מער
נישט זבח זייערע זבחים צו די שעירים (שדים), וואס זיי זיינען זנה נאך זיי. א
חוקת עולם זאל דאס זיי זיין אויף זייערע דור-דורות. 8 און זאלסט אמר צו
זיי: איש איש פון דעם בית ישראל, אדער פון דעם גר וואס וועט זיך גור
צווישן זיי, וואס וועט עלה אן עולה אדער א זבח, 9 און צום פתח אוהל-מועד
וועט ער עס נישט ברענגען, דאס צו עשה צו ה', יענער איש זאל כרת [זען
דניאל 9:26, משיח יכרת, כרת] ווערן פון עמו. 10 און איש איש פון דעם בית
ישראל, אדער פון דעם גר וואס גור זיך אויף צווישן אייך, וואס וועט אכל כל
דם, וועל איך נתן מיין פנים קעגן דעם נפש וואס אכל הדם, און איך וועל
אים כרת [זען דניאל 9:26 יכרת משיח ואֵין לו; ישעיהו 53:8; נגזר מארץ חיים
מפשע עמי] פון צווישן עמו. 11 כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם
על-המזבח לכפר על-נפשתיכם: כי-הדם הוא בנפש יכפר [זכריה 9:11;
תהילים 50:5; ישעיהו 53:5; מתי 26:28; ירמיהו 31:31-34; הדרך
המשיחיסטים 9:12,22,26; רומ' 4:25]. 12 דעריבער אמר איך צו די
בני-ישראל: כל נפש פון אייך זאל נישט אכל דם; גם דער גר וואס גור זיך
אויף צווישן אייך, זאל נישט אכל דם. 13 און איש איש פון די בני-ישראל,

אדער פון דעם גר וואס גור זיך אויף צווישן אייך, וואס וועט צוד א ציד חיה
אדער אן עוף וואס מעג אכל ווערן, זאל שפך זיין דם, און עס כסה מיט עפר.
14 ווייל דאס נפש כל בשר: זיין דם דאס איז זיין נפש; דעריבער אמר איך צו
די בני-ישראל: דם פון כל בשר זאלט איר נישט אכל, ווייל דאס נפש פון כל
בשר דאס איז זיין דם; כל וואס אכל עס, זאל כרת ווערן. 15 און כל נפש
וואס וועט אכל נבלה אדער טרפה, סיי דער אזרח, און סיי דער גר, זאל כבס
זיינע בגדים, און רחץ אין מים, און זיין טמא ביזן ערב, און ווערן טהר. 16 און
אויב ער וועט זיי נישט כבס, און זיין בשר נישט רחץ, וועט ער נשׂא זיין עוון
[זען ישעיהו 53:6,11].

ויק18

1 און' האט דבר צו משהן, לאמור: 2 דבר צו די בני-ישראל, און זאלסט אמר
צו זיי: איך בין ה' אלוקיכם. 3 אזוי ווי די מעשה פון ארץ מצרים וואס איר
זייט דערין ישב, זאלט איר נישט עשה; און אזוי ווי די מעשה פון ארץ כנען,
וואס איך ברענג אייך אהין, זאלט איר נישט עשה; און אין זייערע חוקות
זאלט איר נישט הלך. 4 מיינע משפטים זאלט איר עשה, און מיינע חוקות
זאלט איר זיין שומר איבער צו הלך אין זיי; איך בין ה' אלוקיכם. 5 ושמרתם
את-חוקותי ואת-משפטי אשר יעשה אותם האדם וחי בהם אני ה' [זען רומ'
3:10; 10:4-13; גלט' 3:12-14; לוקס 10:28; זען תורה איז דרך חיים פאר
המשיחיסטים, זען מה"ש 21:20, תורה איז נישט דרך חיים פאר דער איש
וואס איז פעלנדיק משיחס כפרה און זיין גאולה, זען ישעיה 53:11; גלט'
2:21]. 6 איש איש זאלט נישט קרב אל כל שְׁאֵר בשר זיינער, לגלות ערוה: איך
בין ה'. 7 די ערוה פון אביך, און די ערוה פון אמך, זאלסטו נישט גלה: זי איז
אמך, טארסטו נישט גלה איר ערוה. 8 די ערוה פון אשת אביך זאלסטו נישט
גלה; די ערוה פון אביך איז דאס. 9 די ערוה פון אחותך בת אביך, אדער בת
אמך, געבארן אין בית, אדער געבארן חוץ: זייער ערוה זאלסטו נישט גלה. 10
די ערוה פון דיין בת בנך, אדער פון דיין בת בתך: זייער ערוה זאלסטו נישט
גלה, ווייל דיין ערוה זיינען זיי. 11 די ערוה פון דער בת אשת אביך, געבארן
פון דיין אב: זי איז אחיך, זאלסטו נישט גלה איר ערוה. 12 די ערוה פון אחות
אביך זאלסטו נישט גלה; דיין שְׁאֵר אביך איז זי. 13 די ערוה פון אחות אמך

זאלסטו נישט גלה, ווייל דיין שְאֵר אמך איז זי. 14 די ערוה פון אח אביך
זאלסטו נישט גלה: צו זיין אִשָה זאלסטו נישט קרב; דיין דדה איז זי. 15 די
ערוה פון דיין שנור זאלסטו נישט גלה; דיין אשת בנך איז זי, טארסטו נישט
גלה איר ערוה. 16 די ערוה פון אשת אחיך זאלסטו נישט גלה; די ערוה פון
אחיך איז דאס. 17 די ערוה פון אן אִשָה מיט איר בת זאלסטו נישט גלה. איר
בת בנה, אדער בת בתה, זאסלטו נישט לקח צו גלה איר ערוה; אירע שארה
זיינען זיי, איז דאס זמה. 18 און אן אִשָה צו איר אחות זאלסטו נישט לקח צו
זיין א צרר, צו גלה איר ערוה לעבן יענער ביי איר לעבן. 19 און צו אן אִשָה
אין דער נדה פון איר טמאה זאלסטו נישט קרב צו גלה איר ערוה. 20 און
מיט דער אִשָה פון דיין עמית זאלסטו נישט האבן א שכובת זרע, זיך צו טמא
מיט איר. 21 און פון זרעך זאלסטו נישט נתן אויף להעביר [עבר] צו מולך,
און זאלסט נישט חלל דעם שם אלוקיך: איך בין ה'. 22 און מיט א זכר
זאלסטו נישט שכב אזוי ווי מע שכב מיט אן אִשָה; א תועבה איז דאס. 23 און
מיט כל בהמה זאלסטו נישט נתן שכובת, זיך צו טמא מיט איר; און אן אִשָה
זאל נישט עמד פאר א בהמה צו רבע מיט איר; א תבל איז דאס. 24 איר
זאלט אייך נישט טמא מיט כל די דאזיקע, מחמת מיט כל די דאזיקע האבן
זיך טמא די גוים וואס איך שלח פון פאר אייך. 25 און הארץ איז געווארן
טמא, דעריבער איך האב זיך פקד איר עוון אויף איר, און הארץ האט קיא
אירע יושבים. 26 דעריבער זאלט איר זיין שומר איבער מיינע חוקות און
מיינע משפטים, און איר זאלט נישט עשה פון כל די דאזיקע תועבות, סיי
דער אזרח, און סיי דער גר וואס גור זיך אויף צווישן אייך: 27 ווייל כל די
דאזיקע תועבות האבן עשה די אנשי הארץ וואס פאר אייך, און הארץ איז
געווארן טמא 28 כדי הארץ זאל אייך נישט קיא, אז איר וועט עס טמא, אזוי
ווי עס האט קיא הגוי וואס פאר אייך. 29 מחמת כל וואס וועט עשה פון כל
די דאזיעק תועבות: די נפשות וואס עשה עס, זאלן כרת [זען ישעיהו 53:8;
דניאל 9:26] ווערן פון צווישן זייער עם. 30 און איר זאלט זיין שומר איבער
מיין משמרת, נישט צו עשה פון די חוקות התועבות [זען מה"ש 21:20-25]
וואס זיינען עשה געווארן פאר אייך, און איר זאלט אייך נישט
טמא מיט זיי: איך בין ה' אלוקיכם.

[קדושים]

ויק19

1 און ה' האט דבר צו משהן, לאמור: 2 דבר צו דער כל עדת בני-ישראל, און
זאלסט אמר צו זיי: קודשים זאלט איר זיין, ווייל איך ה' אלוקיכם בין קדוש.
3 איר זאלט איש האבן ירא פאר אמו און אביו, און מיינע שבתות זאלט איר
זיין שומר איבער: איך בין ה' אלוקיכם. 4 איר זאלט אייך נישט פנה צו די
אלילים, און אלוקי מסכה זאלט איר אייך נישט עשה: איך בין ה' אלוקיכם. 5
און אז איר וועט זבח זבח שלמים צו ה', זאלט איר עס זבח אז לרצונכם [זען
ישעיהו 53:11, משיחס זבח פאר לרצונכם איז רצה ווערן, זען בראשית 1:13;
און עס איז געווען ערב, און עס איז געווען בקר, 3טן יום, יום שלישי און
משיח איז הבכורים פון תחית המתים; זע ויקרא 23:11; ניסן 16, 3793 פסח
קורבן שה משיח ישעיהו 53:7 לרצונכם; זען דניאל 9:25-26]. 6 אין דעם יום
אייער זבח זאל עס אכל ווערן, און אויף מחר; און וואס יתר איבער ביז אויפן
3טן יום, זאל אין אש שרף ווערן. 7 און אויב אכל וועט עס אכל ווערן אויפן
3טן יום, איז דאס א פגול; עס וועט נישט רצה ווערן. 8 און דער וואס אכל
דאס, וועט נשא זיין עוון [זען ישעיהו 53:11-12], ווייל א קודש פון ה' האט ער
חלל; און יענע נפש זאל כרת ווערן [זען דניאל 9:26] פון איר עם. 9 און אז איר
קצר דעם קציר פון ארצכם, זאלסטו נישט כלה פאה פון דיין שדה, און דעם
לקט פון דיין קציר זאלסטו נישט לקט. 10 און דיין כרם זאלסטו נישט עלל
ריין, און דאס פרט פון דיין כרם זאלסטו נישט לקט; פארן עני און פארן גר
זאלסטו זיי עזב: איך בין ה' אלוקיכם. 11 איר זאלט נישט גנבען, און איר
זאלט נישט כחש, און איר זאלט נישט שקר איינער דעם אנדערן. 12 און איר
זאלט נישט שווערן ביי שמי צום שקר, און חלל דעם שם פון אלוקיך: איך בין
ה'. 13 זאלסט נישט עשק דיין רֵעַ, און נישט גזל. זאלסט נישט לאזן לון דעם
לוין פון א שכיר ביי דיר ביז אין דער בוקר. 14 זאלסט נישט קלל א חרש, און
פאר אן עור זאלסטו נישט נתן א מכשול; און זאלסט מורא האבן פאר
אלוקיך: איך בין ה'. 15 איר זאלט נישט עשה אן עול משפט; זאלסט נישט

נשא דעם פני דל, און נישט הדר דעם פני גדול; מיט צדק זאלסטו שפט דיין
עמית. 16 זאלסט נישט הלך רכיל צווישן עמך; זאלסט נישט עמד ביי דעם
דם פון דיין רֵעַ: איך בין ה'. 17 זאלסט נישט שנא אחיך אין לבבך; יכח
זאלסטו יכח דיין עמית, כדי זאלסט נישט נשׂא מיט אים חטא. 18 זאלסט זיך
נישט נוקם זיין, און נישט נטר א שנאה אויף די בני-עמך; ואהבת לרעך כמוך;
אני ה'. 19 מיינע חוקות זאלט איר זיין שומר איבער. דיין בהמה זאלסטו
נישט רבא כלאים; דיין שדה זאלסטו נישט תזרע כלאים; און א בגד פון
כלאים שעטנז, זאל נישט עלה אויף דיר. 20 און אז אן איש וועט שכב מיט אן
אִשָׁה שכבת זרע, און זי איז א שפחה וואס איז חרף פאר אן איש, אבער פדה
איז זי נישט פדה געווארן, און חופשה איז איר נישט נתן געווארן, זאל זיין א
בקורת; זיי זאלן נישט מות ווערן, ווייל זי איז נישט חופשה געווארן. 21 און
ער זאל ברענגען זיין אשם צו ה', צום פתח אוהל-מועד; אן איל אשם. 22 און
הכהן זאל מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און
כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים
א 21:17] פאר אים מיט דעם איל האשם פאר ה', וועגן זיין חטאת וואס ער
האט חטא; און אים וועט סלח ווערן פאר זיין חטאת וואס ער האט חטא. 23
און אז איר וועט בוא אין הארץ, און וועט נטע כל עץ מאכל, זאלט ערלתם
ערלתו זייער פרי; 3 שנה זאל עס אייך זיין ערלה, עס זאל נישט אכל ווערן. 24
און אויפן 4טן שנה זאל זייער כל פרי זיין קודש פאר א הלול צו ה'. 25 און
אויפן 5טן שנה מעגט איר אכל זייער פרי, כדי אייך זאל יסף זייער תבואה:
איך בין ה' אלוקיכם. 26 איר זאלט נישט אכל מיטן דם. איר זאלט נישט נחש
און נישט ענן. 27 איר זאלט נישט נקף רונד די פֵּאָה פון אייער קאפ; און
זאלסט נישט שחת די פֵּאָה פון דיין זקן. 28 און שרט פאר נפש זאלט איר
נישט נתן אויף אייער בשר, און א כתובת קעקע זאלט איר אויף זיך נישט נתן:
איך בין ה'. 29 זאלסט נישט חלל דיין בת זי צו זנה, כדי הארץ זאל נישט זנה
ווערן, און הארץ מלא ווערן מיט זמה. 30 מיינע שבתות זאלט איר זיין שומר
איבער, און פאר מיין מקדש זאלט איר ירא: איך בין ה'. 31 איר זאלט אייך
נישט פנה צו אוב, און ביי ידעונים זאלט איר נישט בקש, זיך צו טמא מיט זיי:
איך בין ה' אלוקיכם. 32 פאר א שיבה זאלסטו קום, און זאלסט הדר דעם
פנים פון א זקן, און מורא האבן פאר אלוקיך: איך בין ה'. 33 און אז ביי דיר
וועט זיך גור א גר אין ארצכם, זאלסטו אים נישט ינה. 34 אזוי ווי אזרח פון

אייך זאל אייך זיין דער גר וואס גור זיך אויף ביי אייך; און זאלסט אים אהב
האבן אזוי ווי זיך אליין; ווייל גרים זייט איר געווען אין ארץ מצרים: איך בין
ה' אלוקיכם. 35 איר זאלט נישט עשה עול אין משפט, אין מדה, אין משקל,
אדער אין משורה. 36 א מואזן צדק, אבני צדק, אן איפה צדק, און א הין
צדק, זאל ביי אייך זיין: איך בין ה' אלוקיכם, וואס האב אייך יצא פון ארץ
מצרים. 37 און איר זאלט זיין שומר איבער כל מיינע חוקות, און כל מיינע
משפטים, און זיי עשה: איך בין ה'.

ויק20

1 און ה' האט דבר צו משהן, לאמור: 2 זאלסטו אמר צו די בני-ישראל: איש
איש פון די בני-ישראל, אדער פון דעם גר וואס גור זיך אין ישראל, וואס
וועט נתן פון זיין בנים צו זרע, זאל מות יומת ווערן; העם הארץ זאל אים רגם
מיט אבנים. 3 און איך וועל נתן מיין פנים קעגן יענעם איש, און וועל אים
כרת [זען דניאל 9:26 יכרת משיח ואֵין לו; ישעיהו 53:8; נגזר מארץ חיים
מפשע עמי] פון צווישן עמו, ווייל ער האט נתן פון זרעו צו מולך, כדי צו טמא
מיין מקדש, און צו חלל שם קדשי. 4 און אויב עלם וועט עלם העם הארץ
זייערע אויגן פון יענעם איש, ווען ער נתן פון זרעו צו מולך, אים נישט צו
המית (מות), 5 וועל איך שום מיין פנים קעגן יענעם איש, און קעגן זיין
משפחה, און איך וועל אים, און כל וואס זיינען זנה נאך אים צו זיין זנה נאך
מולך, כרת [זען דניאל 9:26 יכרת משיח ואֵין לו; ישעיהו 53:8; נגזר מארץ
חיים מפשע עמי] פון צווישן זייער עם. 6 און די נפש וואס וועט זיך פנה צו
אוב און צו ידעונים, צו זיין זנה נאך זיי, וועל איך נתן מיין פנים קעגן יענער
נפש, און וועל אים כרת [זען דניאל 9:26 יכרת משיח ואֵין לו; ישעיהו 53:8;
נגזר מארץ חיים מפשע עמי] פון צווישן עמו. 7 און איר זאלט אייך קדש, און
זיין קדושים, ווייל איך בין ה' אלוקיכם. 8 און איר זאלט זיין שומר איבער
מיינע חוקות און זיי עשה: איך בין ה' וואס קדש אייך. 9 ווייל איש איש וואס
וועט קלל זיין אב אדער אמו, זאל מות יומת ווערן; אביו אדער זיין אם האט
ער קלל, זיין דם אויף אים! 10 און אן איש וואס וועט נאף זיין מיט אן
אשת-איש, אז ער וועט נאף זיין מיט אשת רֵעַ פון אים, זאל מות יומת ווערן,
אי דער נואף, אי די נואפת. 11 און אן איש, אז ער וועט שכב מיט אשת אביו,

האט ער די ערוה פון אביו גלה; מות מות ווערן זאלן זיי ביידע; זייער דם אויף
זיי! 12 און אז אן איש וועט שכב מיט זיין שנור, זאלן זיי מות יומת ווערן
ביידע; א תבל זיינען זיי עשה, זייער דם אויף זיי! 13 און אז אן איש וועט שכב
מיט א זכר אזוי ווי מע שכב מיט אן אִשָה, האבן זיי ביידע אן תועבה עשה;
מות זאלן זיי מות ווערן; זייער דם אויף זיי! 14 און אז אן איש וועט לקח אן
אִשָה מיט איר אם, איז דאס א זמה; אין אש זאל מען שרף אי אים, אי זיי, כדי
עס זאל נישט זיין קיין זמה צווישן אייך. 15 און אן איש וואס וועט נתן שכבת
מיט א בהמה, זאל ער מות יומת ווערן, און די בהמה זאלט איר הרג. 16 און
אז אן אִשָה וועט קרב צו וואסער עס איז בהמה צו רבע מיט איר, זאלסטו
הרג אי די אִשָה, אי די בהמה; מות מוזן זיי מות ווערן, זייער דם אויף זיי! 17
און אז אן איש וועט לקח אחות, בת אביו, אדער זיין בת אמו, און ער וועט
ראה איר ערוה, און זי וועט ראה זיין ערוה, איז דאס א שאנד, און זיי זאלן
כרת [זען דניאל 9:26 משיח איז כרת און נישט פאר זיך, אבער כרת פאר
ישעיהו און זיין עם, זען ישעיה 53:8] ווערן פאר די אויגן פון די בנים פון זייער
עם; די ערוה פון אחות האט ער גלה, זאל ער נשֹא זיין עוון. 18 און אז אן איש
וועט שכב מיט אן אִשָה אין איר דוה, און וועט גלה איר ערוה: ער האט ערה
איר מקור, און זי האט גלה דעם מקור פון איר דם, זאלן זיי ביידע כרת [זען
דניאל 9:26 משיח איז כרת און נישט פאר זיך, אבער כרת פאר ישעיהו און
זיין עם, זען ישעיה 53:8] ווערן פון צווישן זייער עם. 19 און די ערוה פון אחות
אמך, אדער פון אחות אביך, זאלסטו נישט גלה; ווייל זיין שְאֵר ערה ער; זיי
זאלן נשֹא זייער עוון. 20 און אז אן איש וועט שכב מיט זיין דודה, האט ער די
ערוה פון זיין דוד גלה; זיי זאלן נשֹא זייער חטא; ערירים [ערירי] זאלן זיי מות.
21 און אז אן איש וועט לקח אשת אחיו, איז דאס אן נדה; די ערוה פון אחיו
האט ער גלה; ערירים [ערירי] זאלן זיי היה. 22 און איר זאלט זיין שומר
איבער כל מיינע חוקות, און כל מיינע משפטים, און זיי עשה, כדי הארץ וואס
איך ברענג אייך אהין, זיך צו ישב דרינען, זאל אייך נישט קיא. 23 און איר
זאלט נישט הלך אין די חוקות פון הגוי וואס איך שלח פון פאר אייך; ווייל
דאס אלץ האבן זיי עשה, און איך האב מיך קוץ מיט זיי. 24 און איך האב
אמר צו אייך: איר וועט ירש זייער אדמה, און איך וועל זי אייך נתן זי צו ירש:
אן ארץ זבת חלב ודבש. איך בין ה' אלוקיכם וואס האב אייך בדל פון די
עמים. 25 דעריבער זאלט איר בדל צווישן בהמה טהורה און טמאה, און

צווישן דעם עוף טמא און הטהור, און איר זאלט נישט שקץ נפשותיכם מיט
א בהמה, אדער מיט אן עוף, אדער מיט וואס רמש האדמה, וואס איך האב
בדל צו טמא פאר אייך. 26 און איר זאלט מיר זיין קדושים, ווייל איך ה' בין
קדוש, און איך האב אייך בדל פון די עמים, צו געהערן צו מיר. 27 און אן
איש אדער אן אִשָה, וואס איז אן אוב אדער א ידעוני, זאלן זיי מות יומת
ווערן; מיט אבן זאל מען זיי רגם; זייער
דם אויף זיי!

[אמור]

ויק21

1 און ה' האט אמר צו משהן: אמר צו די כהנים, די בני-אהרנען, און זאלסט
אמר צו זיי: לנפש נישט יטמא צווישן עמו; 2 סיידן אן זיינעם א שְאֵר-קרוב
וואס איז קרוב צו אים, אן אמו, און אן אביו, און אן בנו, און אן זיין בת, און
אן אחיו; 3 און אן אחות בתולה, וואס איז קרוב צו אים, וואס האט נאך נישט
געהאט אן איש: אן איר מעג ער זיך יטמא. 4 דער בעל צווישן עמו טאר זיך
נישט יטמא זיך צו חלל. 5 זיי זאלן קרח נישט קרח זייער קאפ, און די פאה
פון זייער זקן זאלן זיי נישט גלח, און אויף זייער בשר זאלן זיי נישט שרט אן
שרטת. 6 קדושים זאלן זיי זיין צו אלוקיהם, און זיי זאלן נישט חלל דעם שם
פון אלוקיהם, ווייל די אִשֶה פון ה', די לחם פון אלוקיהם, זיינען זיי מקריבם,
דעריבער מוזן זיי זיין קודש. 7 אן אִשָה א זונה אדער א חללה זאלן זיי נישט
לקח, און אן אִשָה גרושה פון איר איש זאלן זיי נישט לקח; ווייל ער איז קדוש
צו אלוקיו. 8 און זאלסט אים האלטן קדש, ווייל די לחם פון אלוקיך איז ער
מקריב; קדוש זאל ער דיר זיין, ווייל קדוש בין איך ה', וואס קדש אייך. 9 און
בת אן איש פון א כהן, אז זי וועט זיך חלל צו זנה זיין, חלל זי אביה; אין אש
זאל זי מחללת [חלל] אין אש זי שרף . 10 און הכהן הגדול מאחיו, וואס אויף
זיין קאפ איז יצק געווארן דאס שמן המשחה, און מע האט מלא זיין יד צו
לבש די בגדים, זאל נישט לאזן פרע זיין קאפ, און נישט פרם זיינע בגדים; 11
און צו כל נפשת מת זאל ער נישט צו בוא; אפילו אן אביו און אן אמו זאל ער

זיך נישט טמא. 12 און פון מקדש זאל ער נישט יצא, און נישט חלל דאס
מקדש אלוקיו, ווייל די נזר שמן משחת אלוקיו איז אויף אים: איך בין ה'. 13
און אן אִשָּׁה אין איר בתולים זאל ער לקח. 14 אן אלמנה, אדער א גרושה,
אדער א חללה, א זונה, די דאזיקע זאל ער נישט לקח; נאר בלויז א בתולה פון
עמיו זאל ער לקח פאר אן אִשָּׁה. 15 און ער זאל נישט חלל זיין זרע צווישן
עמיו, ווייל איך ה' קדש אים. 16 און ה' האט דבר צו משהן, לאמור: 17 דבר
צו אהרנען, לאמור: איש פון דיין זרע אויף זייערע דור-דורות, וואס אין אים
וועט זיין א מום, זאל נישט קרב צו מקריב די לחם פון אלוקיו. 18 ווייל כל
איש וואס אין אים איז דא א מום, טאר נישט קרב: אן איש אן עור, אדער א
פסח, אדער מיט אן חרם, אדער מיט שרע, 19 אדער אן איש וואס ביי אים
וועט זיין שבר רגל, אדער שבר יד, 20 אדער א גבן, אדער א דק, אדער מיט א
תבלל אויף זיין אויג, אדער מיט גרב, אדער ילפת, אדער א מרוח אשך. 21 כל
איש פון דעם זרע פון אהרן הכהן, וואס אין אים איז דא א מום, זאל נישט
נגש צו מקריב די אִשֶּׁה פון ה'; א מום איז דא אין אים, טאר ער נישט נגש צו
מקריב די לחם אלוקיו. 22 די לחם אלוקיו, פון קדשי הקדושים אזוי ווי פון
קדשים, מעג ער אכל. 23 נאר צום פרוכת טאר ער נישט בוא, און צום מזבח
טאר ער נישט נגש, ווייל א מום איז דא אין אים; און ער זאל נישט חלל מיינע
מקדש, ווייל איך ה' קדש זיי. 24 און משה האט דאס דבר צו אהרנען, און צו
זיין בנים, און צו כל בני-ישראל.

ויק22

1 און ה' האט דבר צו משהן, לאמור: 2 דבר צו אהרנען און צו זיין בנים, אז זיי
זאלן זיך נזר פון די קדושים פון די בני-ישראל, וואס זיי קדש צו מיר, און זיי
זאלן נישט חלל שם קודשי: איך בין ה'. 3 אמר צו זיי: כל איש פון כל אייער
זרע אויף אייערע דור-דורות וואס וועט קרב צו די קדושים, וואס די
בני-ישראל וועלן קדש צו ה', מיט זיין טמאה אויף אים, יענע נפש זאל כרת
ווערן פון מיין פנים: איך בין ה'. 4 איש איש פון דעם זרע אהרן וואס איז א
צורע אדער א זוב, טאר פון די קדשים נישט אכל, ביז ער וועט טהור ווערן.
און דער וואס נגע זיך אן אן כל טמא נפש; אדער אן איש וואס פון אים וועט
יצא א שכבת זרע; 5 אדער אן איש וואס וועט זיך נגע אן וואסער עס איז שרץ

וואס מע ווערט פון אים טמא, אדער אן אדם וואס מע ווערט פון אים טמא,
וואס נאר זיין טמאה איז 6 דער נפש וואס וועט זיך נגע אן זיי, זאל זיין טמא
ביזן ערב, און ער זאל נישט אכל פון די קדשים, סיידן ער האט רחץ זיין בשר
אין מים. 7 און אז די שמש בוא, זאל ער זיין טהור, און דערנאך מעג ער אכל
פון די קדשים, ווייל דאס איז זיין לחם. 8 נבלה און טרפה זאל ער נישט אכל,
צו ווערן טמא דערמיט: איך בין ה'. 9 און זיי זאלן זיין שומר איבער מיין
משמרת, כדי זיי זאלן נישט נשׂא וועגן דעם א חטא און מות דורך דעם, אז זיי
וועלן עס חלל: איך ה' קדש זיי. 10 און כל זר טאר נישט אכל קודש; א תושב
ביי א כהן, אדער א שכיר, טאר נישט אכל קודש. 11 און אז א כהן וועט קנה
[זען משלי 8:22] נפש אין קנין פאר זיין געלט, מעג ער אכל דערפון; און די
וואס זיינען ילד אין זיין בית, זיי מעגן אכל פון זיין לחם. 12 און א בת כהן אז
זי וועט היה צו אן איש א זר, טאר זי פון תרומה פון קדשים נישט אכל. 13
נאר בת כהן, אז זי וועט ווערן אן אלמנה, אדער א גרושה, און קיין זרע האט
זי נישט, און זי וועט זיך שוב צו בית אביך אזוי ווי אין איר נעורים, מעג זי אכל
פון איר לחם אביה; נאר כל זר טאר דערפון נישט אכל. 14 און אז איש וועט
אכל קודש דורך א שגגה, זאל ער יסף דערצו 1/5 דערפון, און נתן דאס קודש
צום כהן. 15 און זיי זאלן נישט חלל די קדשים פון די בני-ישראל, וואס זיי
רום צו ה', 16 און זיי מאכן נשׂא אן עוון אשמה, אז זיי וועלן אכל זייערע
קדשים; ווייל איך ה' קדש זיי. 17 און ה' האט דבר צו משהן, לאמור: 18 דבר
צו אהרנען און צו זיין בנים, און צו כל בני-ישראל, און זאלסט אמר צו זיי: אז
איש איש פון דעם בית ישראל, אדער פון דעם גר בישראל, וועט קרב זיין
קרבן, פון כל זייערע נדרים, אדער פון כל זייערע נדבות גאבן, וואס זיי וועלן
קרב צו ה' פאר אן עולה, 19 כדי איר זאלט רצה ווערן, מוז עס זיין א זכר
תמים, פון בקר, פון כבשים, אדער פון עזים. 20 כל וואס אין אים איז דא א
מום זאלט איר נישט קרב, מחמת עס וועט אייך נישט זיין צו רצה. 21 און אז
אן איש וועט קרב א זבח שלמים צו ה', לויט לפלא נדר, אדער פאר א נדבה,
פון בקר, אדער פון צאן, מוז עס זיין תמים, כדי רצה צו ווערן; כל מום זאל
אין אים נישט זיין. 22 אן עורת, אדער א שבר, אדער א חרוץ, אדער יבל,
אדער גרב, אדער ילפת: די דאזיקע זאלט איר נישט קרב צו ה', און נישט נתן
פון זיי אן אִשֶּׁה אויפן מזבח צו ה'. 23 און א שור אדער א שה מיט איין שרע
אדער קלט, דאס מעגסטו עשה א נדבה, נאר פאר א נדר וועט עס נישט רצה

ווערן. 24 און אזא וואס זיינע מעך, אדער כתת, אדער נתק, אדער כרת, זאלט
איר נישט קרב צו ה'; און איר זאלט אין ארצכם נישט עשה אזוי-וואס. 25
אפילו פון דער יד פון א בן נכר זאלט איר נישט קרב די לחם פון אלוקיכם
פון כל די דאזיקע, ווייל זייער משחת איז אין זיי, א מום איז אין זיי; זיי וועלן
נישט רצה ווערן פאר אייך. 26 און ה' האט דבר צו משהן, לאמור: 27 א שור,
אדער א כבש, אדער אן עז, אז עס וועט ילד ווערן, זאל עס 7 ימים זיין
אונטער אמו, און פון 8טן יום אן און ווייטער וועט עס רצה ווערן פאר א
קרבן, אן אִשֶה צו ה'. 28 און א שור צי א שה, זאלט איר עס נישט שחט אין
יום אחד מיט זיין בן. 29 און אז איר וועט זבח א זבח תודה צו ה', זאלט איר
עס זבח לרצונכם. 30 אין דעם אייגענעם יום זאל עס אכל ווערן; איר זאלט
נישט יתר דערפון ביז אין דער בוקר: איך בין ה'. 31 און איר זאלט זיין שומר
איבער מיינע מצוות און זיי עשה: איך בין ה'. 32 און איר זאלט נישט חלל מיין
שם קודש, כדי איך זאל זיין קדש צווישן די בני-ישראל: איך בין ה' וואס קדש
אייך; 33 דער וואס האט אייך יצא פון ארץ מצרים, אייך צו זיין צום אלוקים:
איך בין ה'.

ויק23

1 און ה' האט דבר צו משהן, לאמור: 2 דבר! צו די בני-ישראל, און זאלסט
אמר צו זיי: די מועדים פון ה' וואס איר זאלט זיי קרא פאר מקראי קודש:
דאס זיינען מיינע מועדים: 3 6 ימים זאל עשה ווערן מלאכה, נאר אויפן 7טן
יום איז א שבת שבתון, א מקרא קודש; כל מלאכה זאלט איר נישט עשה;
דאס איז שבת צו ה' אין כל אייערע מושבות. 4 דאס זיינען די מועדים פון ה',
די מקראי קודש, וואס איר זאלט זיי קרא אין זייער מועדים. 5 אין 1טן חודש,
אין 14טן יום פון חודש, בֵין הערבים, איז דער פסח צו ה'. 6 און אויפן 15טן
יום פון דעם דאזיקן חודש, איז דער חג המצות צו ה'; 7 ימים זאלט איר אכל
מצה. 7 אין 1טן יום זאל א מקרא קודש זיין ביי אייך; כל מלאכת עבודה
זאלט איר נישט עשה. 8 און איר זאלט קרב אן אִשֶה צו ה' 7 ימים; אויפן 7טן
יום איז א מקרא קודש; כל מלאכת עבודה זאלט איר נישט עשה. 9 און ה'
האט דבר צו משהן, לאמור: 10 דבר! צו די בני-ישראל, און זאלסט אמר צו
זיי: אז בוא אין הארץ אשר אני נתן צו אייך און איר וועט קצר קציר דערפון

און איר וועט ברענגען עומר פון ראשית פון אייער קציר צו הכהן. 11 און ער
וועט נוף העומר לפני ה' לרצנכם מחרת השבת וועט נוף עס הכהן [זען
תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17, משיח הכוהן לעולם על דברתי
מלכי-צדק פון אונדז מקוים מועדים פון ה', אריינגערעכנט קרבן פסח ניסן
14, 3793, און קרבן עומר הבכורים, ניסן 16, 3793, פאר אונדזער אָננעמען
מיט ה', ישעיהו 53:11; קור"א 15:20]. 12 און איר זאלט עשה, אין דעם יום
וואס איר נוף אויף די עומר, א כבש תמים, א בן שנה, פאר אן עולה צו ה'; 13
און א מנחה דערצו, 2/10 סולת בלל מיט שמן, אן אִשֶה צו ה' פאר א ריח
ניחוח; און א נסך דערצו, ווין 1/4 הין. 14 און לחם, און קלי, און כרמל, זאלט
איר נישט אכל ביז דעם דאזיקן אייגענעם יום, ביז איר ברענגט דעם קרבן פון
אלוקיכם; אן חוקת עולם אויף אייערע דור-דורות אין כל אייערע מושבות. 15
און איר זאלט אייך ספר פון אויף מחר נאכדעם שבת, פון דעם יום וואס איר
ברענגט די עומר פון תנופה; 7 שבתות תמימות זאלן עס זיין; 16 ביז אויף
מחר נאך דער 7טן שבת זאלט איר ספר 50 יום, און קרב א מנחה חדשה צו
ה'. 17 איר זאלט ברענגען פון אייערע מושבות 2 לחם תנופה; פון 2/10 סולת
זאלן זיי זיין, חמץ זאלן זיי אפה ווערן, בכורים צו ה'. 18 און איר זאלט קרב
מיטן לחם 7 כבשים יאריקע תמים, און איין פר בן בקר, און 2 אילים; זיי
זאלן זיין אן עולה צו ה', מיט זייערע מנחה און זייערע נסך אן אִשֶה ריח ניחוח
צו ה'. 19 און איר זאלט עשה איין שעיר עזים פאר א חטאת, און 2 כבשים
בני שנה פאר א זבח שלמים. 20 און הכהן זאל זיי נוף מיט דעם לחם פון דעם
בכורים, תנופה פאר ה', מיט די 2 כבשים; קודש זאלן זיי זיין צו ה', פארן כהן.
21 און איר זאלט קרא אין דעם דאזיקן אייגענעם יום א מקרא קודש זאל
זיין ביי אייך; כל מלאכת עבודה זאלט איר נישט עשה. חוקת עולם אין כל
אייערע מושבות אויף אייערע דור-דורות. 22 און אז איר קצר דעם קציר פון
ארצכם, זאלסטו נישט כלה דעם עק פון דיין שדה ביי דיין קצר, און דעם
לקט פון דיין קציר זאלסטו נישט לקט; פארן עני און פארן גר זאלסטו זיי
עזב: איך בין ה' אלוקיכם. 23 און ה' האט דבר צו משהן, לאמור: 24 דבר צו
די בני-ישראל, לאמור: אין 7טן חודש, אין 1טן יום פון חודש, זאל זיין ביי
אייך שבתון, א זכרון תרועה מקרא קודש. 25 כל מלאכת עבודה זאלט איר
נישט עשה, און איר זאלט קרב אן אִשֶה צו ה'. 26 און ה' האט דבר צו משהן,
לאמור: 27 אבער אין 10טן יום פון דעם דאזיקן 7טן חודש איז דער יום

הכפרים; א מקרא קודש זאל זיין ביי אייך, און איר זאלט ענה נפשותכם, און קרב אן אִשֶּׁה צו ה'. 28 און כל מלאכה זאלט איר נישט עשה אין דעם דאזיקן אייגענעם יום, ווייל א יום כפרים איז דאס, צו מאכן כפרה [זען "נזה" ישעיהו 52:15 און "נזה" ויקרא 4:6,17 און כפרה פון משיח לעולם על דברתי מלכי צדק, תהילים 110:4, זען דברי הימים א 21:17] פאר אייך פאר ה' אלוקיכם. 29 ווייל כל הנפש וואס וועט זיך נישט ענה אין דעם דאזיקן אייגענעם יום, זאל כרת ווערן פון איר עם [זען דניאל 9:26, משיח יכרת, כרת]. 30 און כל הנפש וואס וועט עשה כל מלאכה אין דעם דאזיקן אייגענעם יום, יענע נפש וועל איך אבד פון צווישן זיין עם. 31 כל מלאכה זאלט איר נישט עשה; דאס איז חוקת עולם אויף אייערע דור-דורות אין כל אייערע מושבות. 32 א שבת שבתון איז עס פאר אייך; און איר זאלט ענה נפשותיכם; אין 9טן יום פון חודש אין ערב, פון ערב ביז ערב, זאלט איר שבת אייער שבת. 33 און ה' האט דבר צו משהן, לאמור: 34 דבר! צו די בני-ישראל, לאמור: אין 15טן יום דעם דאזיקן 7טן חודש איז דער חג הסוכות, 7 ימים צו ה'. 35 אין 1טן יום איז א מקרא קודש; כל מלאכת עבודה זאלט איר נישט עשה. 36 7 ימים זאלט איר קרב אִשֶּׁה צו ה'; אויפן 8טן יום זאל א מקרא קודש זיין ביי אייך, און איר זאלט קרב אן אִשֶּׁה צו ה'; עצרה איז דאס; כל מלאכת עבודה זאלט איר נישט עשה. 37 דאס זיינען די מועדים פון ה', וואס איר זאלט זיי קרא פאר מקראי קודש, צו קרב אן אִשֶּׁה צו ה', אן עולה, און א מנחה, א זבח, און נסכים; וואס פאר דבר יום, אין זיין יום. 38 אחוץ די שבתות פון ה', און אחוץ אייערע מתנות, און אחוץ כל אייערע נדרים, און אחוץ כל אייערע נדבות, וואס איר וועט נתן צו ה'. 39 אין דעם 15טן יום פון 7טן חודש, ווען איר אסף איין דעם תבואה הארץ, זאלט איר חגג דעם חג פון ה' 7 ימים; אין 1טן יום זאל זיין א שבתון, און אויפן 8טן יום א שבתון. 40 ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפות תמרים וענף עץ-עבות וערבי-נחל ושמחתם לפני ה' אלקיכם 7 ימים. 41 און איר זאלט עס חגג א חג צו ה' 7 ימים אין שנה; א חוקת עולם אויף אייערע דור-דורות; אין 7טן חודש זאלט איר עס חגג. 42 אין סוכות זאלט איר ישב 7 ימים; כל האזרח אין ישראל זאלן ישב אין סוכות. 43 כדי אייערע דור-דורות זאלן האבן דעת, אז אין סוכות האב איך געמאכט ישב די בני-ישראל, ווען איך האב זיי יצא פון ארץ מצרים: איך בין ה' אלוקיכם. 44 און משה האט דבר די בני-ישראל די מועדים פון ה'.

1 און ה' האט דבר צו משהן, לאמור: 2 צוה! די בני-ישראל, זיי זאלן דיר לקח
שמן זית זך כתית פאר דער לייכטונג: להעלות נר תמיד. 3 מחוץ פון דעם
פרוכת העדות אין אוהל-מועד זאל עס אהרן ערך פון ערב ביז אין דער בוקר
פאר ה' תמיד; אן חוקת עולם אויף אייערע דור-דורות. 4 אין המנורה
הטהורה זאל ער ערך די נרות פאר ה' תמיד. 5 און זאלסט לקח סולת, און
אפה דערפון 12 חלות; פון 2/10 זאל זיין חלה אחד. 6 און זאלסט זיי שום אין
2 מערכות [מערכה], 6 אין א מערכת, אויפן שולחן טהור פאר ה'. 7 און
זאלסט נתן אויף איטלעכער מערכת לבונה זכה, כדי עס זאל זיין צו דעם
לחם פאר אן אזכרה, אן אִשֶה צו ה'. 8 שבת בשבת זאל ער עס ערך פאר ה'
תמיד; פון די בני-ישראל א ברית עולם [זען מה"ש 21:18-26]. 9 און עס זאל
געהערן צו אהרנען און צו זיין בנים, און זיי זאלן עס אכל אין א מקום קדוש,
ווייל קודש קדשים איז דאס, וואס געהערט צו אים פון די אִשֶה פון ה'; א חק
עולם. 10 און בן אשה ישראלית, וואס איז געווען בן איש מצרי, איז יצא
צווישן די בני-ישראל; און בן אשה ישראל און אן איש ישראל האבן זיך נצה
אין מחנה. 11 און בן אשה ישראל האט נקב דעם שם, און קלל, און מע האט
אים געבראכט צו משהן. און דער שם אמו איז געווען שלומית בת דברין פון
מטה דן. 12 און מע האט אים ינח אין משמר, ביז מע וועט זיי פרש לויט דעם
פי ה'. 13 האט ה' דבר צו משהן, לאמור: 14 יצא! דעם וואס האט קלל, מחוץ
מחנה, און כל וואס האבן שמע זאלן סמך ידיהם אויף זיין קאפ, און די כל
העדה זאל אים רגם. 15 און צו די בני-ישראל זאלסטו דבר, לאמור: איש איש
וואס וועט קלל אלוקיו, זאל נשֹא זיין חטא. 16 און דער וואס נקב דעם שם
פון ה', זאל מות יומת ווערן; רגם זאל אים רגם די כל העדה; ווי דער גר אזוי
דער אזרח, אז ער נקב דעם שם, זאל ער מות ווערן. 17 און אז אן איש וועט
נכה עמיצן א נפש אדם צום טויט, זאל ער מות יומת ווערן. 18 און דער וואס
נכה א נפש בהמה צום טויט, זאל זי שלם; נפש תחת נפש. 19 און אז אן איש
וועט נתן זיין עמית א מום, זאל עשה ווערן צו אים אזוי ווי ער האט עשה: 20
שבר תחת שבר, עין תחת עין, שן תחת שן, כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו
[זען משיח שה תחת כלנו, ישעיהו 53:6-7]. 21 יא, דער וואס נכה בהמה מוז זי

שלם; און דער וואס נכה אדם מוז מות ווערן. 22 איין משפט זאל זיין ביי
אייך, ווי דער גר אזוי זאל זיין דער אזרח, ווייל איך בין ה' אלוקיכם. 23 און
משה האט דבר צו די בני-ישראל, און זיי האבן יצא דעם וואס האט קלל
מחוץ מחנה, און האבן אים רגם מיט אבן; און די בני-ישראל האבן עשה
אזוי ווי ה' האט צוה משהן.

[בהר]

ויק25

1 און ה' האט דבר צו משהן אויפן הר סיני, לאמור: 2 דבר צו די בני-ישראל,
און זאלסט אמר צו זיי: אז איר וועט בוא אין הארץ וואס איך נתן אייך, זאל
הארץ שבת א שבת צו ה'. 3 6 שנה זאלסטו זרע דיין שדה, און 6 שנה
זאלסטו זמר דיין כרם, און אסף דעם תבואה דערפון. 4 אבער אויפן 7טן
שנה זאל זיין א שבת שבתון פארן הארץ, א שבת צו ה'; דיין שדה זאלסטו
נישט זרע, און דיין כרם זאלסטו נישט זמר. 5 דעם ספיח פון דיין קציר
זאלסטו נישט קצר, און די ענבים פון דיינע נזיר זאלסטו נישט בצר; א שנה
פון שבתון זאל עס זיין פארן הארץ. 6 און די שבת הארץ זאל זיין פאר אייך
צום אכל: פאר דיר, און פאר עבדך, און פאר דיין אמה, און פאר דיין שכיר,
און פאר דיין תושב, וואס גור זיך אויף ביי דיר; 7 און פאר דיין בהמה, און
פאר דער חיה וואס אין ארצך, זאל זיין איר כל תבואה צום אכל. 8 און
זאלסט דיר ספר 7 שבתות, 7 מאל 7 שנה; און די ימי די 7 שבתות וועלן דיר
זיין 49 שנה [זען דניאל 9:24]. 9 דעמאלט זאלסטו עבר א תרועה פון שופר;
אין 7טן חודש, אין 10טן יום פון חודש, אום יום הכפורים, זאלט איר עבר א
שופר אין כל ארצכם. 10 און איר זאלט קדש דאס 50טן שנה, און קרא דרוֹר
אין ארץ פאר כל אירע יושבים; יובל זאל עס אייך זיין; און איר זאלט אייך
שוב איטלעכער צו זיין אחוזה, און איטלעכער צו זיין משפחה זאלט איר אייך
שוב. 11 יובל זאל דאס 50טן שנה אייך זיין; איר זאלט נישט זרע, און נישט
קצר זיינע ספיח, און נישט בצר זיינע נזיר. 12 מחמת יובל איז דאס; קודש

זאל עס אייך זיין; פון שדה דערפון זאלט איר אכל זיין תבואה. 13 אין דעם
דאזיקן שנה פון יובל זאלט איר אייך שוב איטלעכער צו זיין אחוזה. 14 און
אז איר וועט מכר א ממכר צו דיין עמית, אדער קנה [זען משלי 8:22] פון דער
יד פון דיין עמית, זאלט איר נישט ינה איינער דעם אנדערן. 15 לויט דער
מספר פון די שנים נאכן יובל זאלסטו קנה [זען משלי 8:22] פון דיין עמית;
לויט דער מספר פון שני-תבואות זאל ער דיר מכר. 16 לויט דער רוב השנים
זאלסטו רבב דעם מקנה דערפון, און לויט דער מעט השנים זאלסטו מעט
דעם מקנה דערפון; ווייל די מספר פון תבואות מכר ער דיר. 17 און איר
זאלט נישט ינה איינער דעם אנדערן, און זאלסט מורא האבן פאר אלוקיך,
ווייל איך בין ה' אלוקיכם. 18 און איר זאלט עשה מיינע חוקות, און זיין שומר
איבער מיינע משפטים, און זיי עשה, כדי איר זאלט ישב אויף הארץ אין בטח.
19 און הארץ וועט נתן איר פרי, און איר וועט אכל צו שבע [זען שׂבע, ישעיהו
53:11], און וועט ישב אין בטח דערויף. 20 און אז איר וועט אמר: וואס וועלן
מיר אכל אין 7טן שנה? מיר וועלן דאך נישט זרע, און נישט אסף אונדזער
תבואה? 21 וועל איך צוה מיין ברכה אויף אייך אין דעם 6טן שנה, און עס
וועט עשה תבואה פאר 3 שנה. 22 און אז איר וועט זרע אויפן 8טן שנה, וועט
איר אכל פון דער תבואה, דאס ישן; ביזן 9טן שנה, ביז עס בוא זיין תבואה,
וועט איר אכל דאס ישן. 23 און הארץ זאל נישט מכר ווערן צו צמתת, ווייל
צו מיר געהערט הארץ; ווייל גרים [גר] און תושבים [תושב] זייט איר ביי מיר.
24 און אין דעם כל ארץ פון אייער אחוזה זאלט איר נתן הארץ א גאולה. 25
אז אחיך וועט מוך ווערן, און וועט מכר פון זיין אחוזה, זאל בוא זיין גואל
הקרוב וואס איז דער נענטסטער צו אים, און גאל דעם ממכר פון אחיו. 26
און אז אן איש וועט נישט האבן קיין גואל, נאר זיין יד וועט ווערן נשג, און
ער וועט מצא גענוג עס גאולה, 27 זאל ער חשב די שנים פון זיין ממכר, און
שוב דעם עדף צו דעם איש וואס ער האט צו אים מכר; און ער זאל זיך שוב
צו זיין אחוזה. 28 אויב אבער זיין יד קען נישט מצא גענוג אים השיב (שוב),
זאל זיין ממכר בלייבן אין דער יד פון דעם וואס האט עס קנה [זען משלי
8:22], ביז דעם שנה פון יובל, און אום יובל זאל עס יצא; און ער זאל זיך שוב
צו זיין אחוזה. 29 און אז אן איש וועט מכר א בית מושב אין אן עיר חומה,
זאל זיין אויסלייזרעכט זיין ביז עס ענדיקט זיך דאס שנה פון זיין ממכר; א
שנה זאל זיין זיין גאולה. 30 אויב אבער עס וועט נישט גאל ווערן ביז עס

ווערט מלא דערויף א גאנץ שנה, זאל דאס בית וואס אין דער עיר וואס האט
א חומה, בלייבן צמתת ביי דעם וואס האט עס קנה [זען משלי 8:22], אויף
זיינע דור-דורות; עס זאל נישט יצא אום יובל. 31 אבער די בתים פון די
דערפער, וואס האבן נישט קיין חומה רונד ארום, זאלן חשב [זען חשב,
בראשית 15:6] ווערן צום שדה הארץ; זיי זאלן האבן אן גאולה, און אום יובל
זאלן זיי יצא. 32 און די ערים פון די לויים, די בתים פון די ערים פון זייער
אחוזה: די לויים האבן א גאולת עולם. 33 און אז מע וועט גאל פון די לויים,
זאל דאס ממכר בית אין דער עיר פון זיין אחוזה יצא אום יובל, ווייל די בתים
פון די ערים פון די לויים דאס איז זייער אחוזה צווישן די בני-ישראל. 34
אבער דאס שדה מגרש ארום זייערע ערים קען נישט מכר ווערן, ווייל אן
אחוזת עולם איז דאס זיי. 35 און אז אחיך וועט מוך ווערן, און זיין יד וועט
זיין מוט ביי דיר, זאלסטו אים חזק ווי א גר און תושב, אז ער זאל קענען חיה
ביי דיר. 36 זאלסט נישט לקח פון אים נשך אדער תרבית, און זאלסט מורא
האבן פאר אלוקיך; כדי אחיך זאל קענען חיה ביי דיר. 37 זאלסט אים נישט
נתן דיין געלט אויף נשך, און דיין אוכל זאלסטו נישט נתן אויף מרבית. 38
איך בין ה' אלוקיכם וואס האב אייך יצא פון ארץ מצרים, אייך צו נתן ארץ
כנען, אייך צו זיין צום אלוקים. 39 און אז אחיך וועט מוך ווערן ביי דיר, און
וועט זיך מכר צו דיר, זאלסטו נישט עבד מיט אים ווי עבודת עבד. 40 ווי א
שׂכיר, ווי א תושב, זאל ער זיין ביי דיר; ביז דעם שנה פון יובל זאל ער עבד ביי
דיר. 41 דעמאלט זאל ער יצא פון דיר, ער און זיין בנים מיט אים, און ער זאל
זיך שוב צו זיין משפחה, און צו דעם אחוזת אבותיו זאל ער זיך שוב. 42 ווייל
עבדי זיינען זיי, וואס איך האב זיי יצא פון ארץ מצרים; זיי טארן נישט מכר
ווערן ווי ממכרת עבד. 43 זאלסט נישט רדה איבער אים מיט פרך, און
זאלסט מורא האבן פאר אלוקיך. 44 און עבדך און דיין אמה, וואס וועלן זיין
ביי דיר: פון די גוים וואס ארום אייך, פון זיי זאלט איר קנה [זען משלי 8:22]
עבד אדער אמה. 45 און גם פון בני-התושבים וואס גור זיך אויף ביי אייך, פון
זיי קען איר קנה [זען משלי 8:22], און פון זייערע משפחות וואס ביי אייך,
וואס זיי האבן ילד אין ארצכם; און זיי קענען אייך ווערן לאחוזה. 46 און איר
קענט זיי לאזן נחל צו בניכם נאך אייך, צו ירש פאר אן אחוזה; לעולם קענט
איר עבד זיי; נאר איבער אייערע אחים, די בני-ישראל, איינער איבערן
אנדערן, זאלט איר נישט רדה מיט פרך. 47 און אז די יד פון דעם גר אדער

דעם תושב ביי דיר וועט ווערן נשג, און אחיך וועט מוך ווערן לעבן אים, און וועט זיך מכר צו דעם גר תושב ביי דיר, אדער צו אן עקר משפחה גר, 48 קען ער, נאכדעם ווי ער האט זיך מכר, האבן אן גאולה דאך; איינער פון זיינע אחים קען אים גאל; 49 אדער זיין דוד, אדער זיין בן דוד קען אים גאל, אדער עמיצער א שאר בשר פון זיין משפחה קען אים גאל; אדער, אויב זיין יד ווערט נשג, קען ער זיך אליין גאל. 50 און ער זאל זיך חשב [זען בראשית 15:6] מיט זיין קונה [זען משלי 8:22], פון דעם שנה וואס ער האט זיך מכר צו אים ביז דעם שנה פון יובל, און דאס געלט פון זיין ממכר זאל ווערן לויט דער מספר פון שנים; אזוי ווי די ימי שׂכיר זאל זיין וואס ער איז ביי אים. 51 סיי עס זיינען נאך דא רבות אין שנים, זאל ער לויט זיי שוב פון זיין מקנה [זען משלי 8:22] פאר זיין גאולה, 52 און סיי עס זיינען געבליבן מעט שנים ביז דעם שנת יובל, זאל ער זיך מיט אים חשב [זען בראשית 15:6]; ווי נאך זיינע שנים זאל ער שוב פאר זיין גאולה. 53 אזוי ווי א שכיר פון שנה בשנה זאל ער זיין ביי אים; ער זאל נישט רדה איבער אים מיט פרך פאר דיינע אויגן. 54 און אויב ער וועט נישט גאל ווערן אזוי אדער אזוי, זאל ער יצא אין שנת יובל, ער און זיינע בנים מיט אים. 55 ווייל צו מיר זיינען די בני-ישראל עבדים; עבדי זיינען זיי, וואס איך האב זיי יצא פון ארץ מצרים: איך בין ה' אלוקיכם.

ויק26

1 איר זאלט אייך נישט עשה אלילם, און פסל און מצבה זאלט איר אייך נישט קום, און אבן משכית זאלט איר נישט נתן אין ארצכם, זיך צו שחה פאר אים, ווייל איך בין ה' אלוקיכם. 2 מיינע שבתות זאלט איר זיין שומר איבער, און פאר מיין מקדש זאלט איר ירא: איך בין ה'.

[בחקתי]

3 אויב איר וועט הלך אין מיינע חוקות, און זיין שומר איבער מיינע מצוות, און זיי עשה, 4 וועל איך נתן אייערע גשם אין זייער צייט, און הארץ וועט נתן איר יבול, און דער עץ השדה וועט נתן זיין פרי. 5 און דיש וועט נשג ביי אייך ביז בציר, און בציר וועט נשג ביז זריעה-צייט; און איר וועט אכל אייער לחם

צו שׂבע [זען שׂבע, ישעיהו 53:11], און ישב אין בטח אין ארצכם. 6 און איך
וועל נתן שלום אין הארץ, און איר וועט זיך שכב, און קיינער מחרד [חרד];
און איך וועל שבת חיה רעה פון הארץ, און חרב וועט נישט עבר אין ארצכם.
7 און איר וועט רדף אויביכם, און זיי וועלן נפל פאר אייך דורכן חרב. 8 און 5
פון אייך וועלן רדף 100, און 100 פון אייך וועלן רדף 10,000, און אויביכם
וועלן נפל פאר אייך דורכן חרב. 9 און איך וועל זיך פנה צו אייך, און וועל
אייך פרה און אייך רבה, און איך וועל קום מיין ברית [זען מה"ש 21:18-26]
מיט אייך. 10 און איר וועט אכל ישן, גאר ישן [תבואה], און איר וועט יצא די
ישן פון וועגן דער חדש. 11 און איך וועל נתן מיין משכן צווישן אייך [זען
יוחנן 1:14], און מיין נפש וועט אייך נישט געל. 12 און איך וועל הלך צווישן
אייך, און וועל אייך זיין צום אלוקים, און איר וועט מיר זיין צום עם. 13 איך
בין ה' אלוקיכם, וואס האב אייך יצא פון ארץ מצרים, פון צו זיין עבדים צו
זיי, און איך האב שבר די מוטה פון אייער עול, און האב אייך געמאכט צו
הלך מיט קוממיות. 14 אויב אבער איר וועט נישט שמע צו מיר, און וועט
נישט עשה כל המצוות האלה, 15 ואם-בחוקותי תמאסו ואם את-משפטי
תגעל נפשכם לבלתי עשות את-כל-מצותי להפרכם את-בריתי [זען מה"ש
21:18-26 און הדרך המשיחיסטים], 16 וועל איך גם עשה דאס דאזיקע צו
אייך: איך וועל פקד אויף אייך א בהלה: די שחפת, און קדחת וואס כלה די
אויגן און דוב די נפש. און איר וועט זייען אייער זרע לריק [ריק], וויל
אויביכם וועלן עס אכל. 17 און איך וועל נתן מיין פנים אקעגן אייך, און איר
וועט נגף ווערן פאר אויביכם, און אייערע שונאים וועלן רדה איבער אייך; און
איר וועט נוס ווען קיינער רדף אייך נישט. 18 און אויב איר וועט ביי כל דעם
נישט שמע צו מיר, וועל איך אייך 7 מאל מער יסר [זען מוסר ישעיהו 53:5]
פאר חטואתיכם. 19 און איך וועל שבר אייער גאון עוז, און וועל נתן אייער
שמים אזוי ווי ברזל, און ארצכם אזוי ווי נחושת. 20 און אייער כוח וועט תמם
לריק [ריק], און ארצכם וועט נישט נתן איר יבול, און דער עץ הארץ וועט
נישט נתן זיין פרי. 21 און אויב איר וועט הלך מיר קרי, און וועט נישט אבה
צו שמע צו מיר, וועל איך 7 מאל מערן אויף אייך יסף מכה, לויט חטואתיכם.
22 און איך וועל שלח אויף אייך די חיה פון השדה, און זי וועט אייך שכול,
און כרת [זען דניאל 9:26 יכרת משיח ואֵין לו; ישעיהו 53:8; נגזר מארץ חיים
מפשע עמי] אייערע בהמות, און אייך מאכן מעט; און אייערע דרכים וועלן

שמם ווערן. 23 און אויב איר וועט דערמיט מיר נישט יסר [זען ישעיהו 53:5]
ווערן, און איר וועט הלך מיר קרי, 24 וועל איך גם הלך קרי צו אייך, און איך
גם וועל אייך נכה 7 מאל פאר חטואתיכם. 25 און איך וועל ברענגען אויף
אייך א חרב, וואס וועט זיך נקם די נקם ברית [זען מה"ש 21:18-26], און איר
וועט זיך אסף אין אייערע ערים. און איך וועל שלח א דֶבֶר צווישן אייך, און
איר וועט נתן ווערן אין דער יד פון דעם אויב. 26 אז איך וועל אייך שבר דעם
מטה פון לחם, וועלן 10 נשים אפה אייער לחם אין איין תנור, און זיי וועלן
שוב אייער לחם אויפן משקל, און איר וועט אכל און נישט שׂבע [זען שׂבע,
ישעיהו 53:11] ווערן. 27 און אויב איר וועט נאכדעם נישט שמע צו מיר, און
איר וועט הלך מיר אין קרי, 28 וועל איך הלך אייך קרי מיט חמה, און איך גם
וועל אייך יסר [זען ישעיהו 53:5] 7 מאל פאר חטואתיכם. 29 און איר וועט
אכל בשר פון בניכם, און בשר פון בנותיכם וועט איר אכל [זען מלכים ב
6:29; איכה 4:10]. 30 און איך וועל שמד אייערע במות, און וועל כרת [זען
דניאל 9:26 יכרת משיח ואֵין לו; ישעיהו 53:8; נגזר מארץ חיים מפשע עמי]
אייערע חמנים [חמן], און נתן אייערע פגרים אויף די פגרים פון אייערע
גלולים [גלול], און מיין נפש וועט אייך געל. 31 און איך וועל נתן פון אייערע
ערים א חרבה, און וועל שמם מקדשיכם, און וועל נישט ריח אייערע ריח
ניחות. 32 און איך וועל שמם הארץ, און אויביכם וואס ישב דערין, וועלן זיין
שמם איבער איר. 33 און אייך וועל איך זרה צווישן די גוים, און איך וועל ריק
נאך אייך א חרב, און ארצכם וועט זיין א שממה און אייערע ערים וועלן זיין
חרבה. 34 דעמאלט וועט הארץ רצה אירע שבתות: כל ימי וואס עס וועט
שמם זיין, און איר וועט זיין אין הארץ פון אויביכם; דעמאלט וועט הארץ
שבת, און רצה אירע שבתות. 35 כל ימי וואס עס וועט שמם זיין, וועט עס
שבת ווי עס האט נישט שבת אין אייערע שבתות, ווען איר זייט ישב דערויף.
36 און די וואס וועלן שאר פון אייך, וועל איך אריינברענגען א מורך אין
זייער לב, אין די ארצות פון זייער אויבים, און זיי וועט רדף דער קול פון א
נדף עלה, און זיי וועלן נוס ווי מע נוס פון חרב, און נפל ווען קיינער רדף
נישט. 37 און זיי וועלן כשל ווערן איינער אן אנדערן, אזוי ווי פארן חרב, ווען
קיינער רדף נישט; און איר וועט נישט האבן קיין תקומה פאר אויביכם. 38
און איר וועט אבד צווישן די גוים, [זען יוח' 3:16] און הארץ פון אויביכם וועט
אייך אכל. 39 און די שאר פון אייך וועלן מקק בעוונם [זען "ב" - "פאר" ווי

אין ישעיהו 53:5] אין די ארצות אויביכם; און גם פאר די חטאת פון אבותם וועלן זיי מקק מיט זיי. 40 און זיי וועלן זיך התודו (ידה) אויף זייערע עוון, און אויף די עוון פון אבותם, אין זייער מעל, וואס זיי האבן מעל אן מיר, און גם וואס זיי זיינען הלך מיר אין קרי; 41 [וואס דעריבער] בין איך גם זיי הלך אין קרי, און האב זיי געבראכט אין הארץ פון זייערע אויבים. אויב דעמאלט זייער לבב הערל איז כנצ, און זיי וועלן האבן רצה פאר זייערע עוון, 42 וועל איך זיך זכר אן מיין ברית [זען מה"ש 21:18-26] מיט יעקבן, און גם אן מיין ברית מיט יצחקן, און גם אן מיין ברית מיט אברהמען וועל איך זיך זכר, און אן הארץ וועל איך זיך זכר. 43 ווייל הארץ וועט זיין עזב אן זיי, און וועט רצה אירע שבתות, ווען עס וועט זיין שמם אָן זיי; און זיי וועלן רצה פאר זייערע עוון; ווייל און ווייל מיינע משפטים האבן זיי מאס, און מיינע חוקות האט געל זייער נפש. 44 אבער אפילו דעמאלט, ווען זיי וועלן זיין אין ארץ אויביהם, וועל איך זיי נישט מאס, און וועל זיי נישט געל, זיי צו כלה, צו פרר מיין ברית [זען מה"ש 21:18-26] מיט זיי, ווייל איך בין ה' אלוקיהם. 45 און איך וועל זיך זכר פון זייערטוועגן א ברית [זען מה"ש 21:18-26] ראשונים, וואס איך האב זיי יצא פון ארץ מצרים פאר די אויגן פון די גוים, זיי צו זיין צום אלוקים: איך בין ה'. 46 דאס זיינען די חוקים און די משפטים און די תורות וואס ה' האט נתן צווישן אים און צווישן די בני-ישראל אויפן הר סיני דורך דער יד משהן.

ויק27

1 און ה' האט דבר צו משהן, לאמור: 2 דבר צו די בני-ישראל, און זאלסט אמר צו זיי: אז אן איש וועט פלא א נדר פון נפשות צו ה', לויט דיין ערך, 3 זאל דיין ערך זיין פאר א זכר פון 20 שנה און ביז 60 שנה: זאל דיין ערך זיין 50 שקל כסף, אויפן שפל הקודש. 4 און אויב דאס איז א נקבה, זאל דיין ערך זיין 30 שקל. 5 און אויב פון 5 שנה און ביז 20 שנה, זאל דיין ערך זיין, א זכר 20 שקל, און פאר א נקבה 10 שקל. 6 און אויב פון א חודש אלט און ביז 5 שנה, זאל דיין ערך זיין, א זכר 5 שקל כסף, און פאר א נקבה זאל דיין ערך זיין 3 שקל כסף. 7 און אויב פון 60 שנה און העכער, אויב א זכר, זאל דיין ערך זיין 15 שקל, און פאר א נקבה 10 שקל. 8 און אויב ער איז צו מוך פאר דיין ערך, זאל מען אים עמד פארן הכהן, און הכהן זאל אים ערך; לויט ווי

עס נשג די יד הנודר [נדר], זאל אים ערך הכהן. 9 און אויב דאס איז א בהמה
וואס מע איז קרב דערפון א קרבן צו ה', זאל כל וואס ער נתן פון אזעלכע צו
ה', זיין קודש. 10 לא יחליפנו [זען משיח בן דוד, זה חליפתי זה תמורתי זה
כפרתי] ולא-ימיר אתו טוב ברע או-רע בטוב ואם-המר ימיר בהמה בבהמה
והיה-הוא ותמורתו [זען ישעיהו 53:5-12; משיח אונדזער תמורה, זען ויקרא
27:33] יהיה-קודש. 11 און אויב דאס איז וואס ער עס איז בהמה טמאה,
וואס מע איז דערפון נישט קרב א קרבן צו ה', זאל ער עמד די בהמה פארן
כהן, 12 און הכהן זאל זי ערך, אויב זי איז טוב אדער רע; אזוי ווי דו, הכהן,
ערך, אזוי זאל זיין. 13 און אויב גאל וויל ער זי גאל, זאל ער יסף 1/5 דערפון
צו דיין ערך. 14 און אז אן איש וועט קדש זיין בית קודש צו ה', זאל עס הכהן
ערך, אויב עס איז טוב אדער רע ; אזוי ווי הכהן וועט עס ערך, אזוי זאל קום.
15 און אויב דער וואס קדש עס וויל גאל זיין בית, זאל ער יסף דערצו 1/5 פון
דעם געלט פון דיין ערך, און עס זאל בלייבן ביי אים. 16 און אויב פון דעם
שדה פון זיין אחוזה וועט אן איש קדש צו ה', זאל דיין ערך זיין לויט דער
זריעה דערפון: די זריעה פון א חומר שערים אין 50 שקל כסף. 17 אויב ער
וועט קדש זיין שדה פון דעם שנת היובל, זאל עס קום לויט דיין ערך. 18 און
אויב ער וועט קדש זיין שדה נאכן יובל, זאל אים הכהן חשב [זען בראשית
15:6] דאס געלט לויט דער צאל פון די שנים וואס זיינען יתר ביז דעם שנת
היובל, און אן גרע זאל געמאכט ווערן פון דיין ערך. 19 און אויב גאל וויל
גאל דאס שדה דער וואס קדש עס, זאל ער יסף דערצו 1/5 פון דעם געלט
פון דיין ערך, און עס זאל זיך קום ביי אים. 20 אויב אבער ער וועט נישט גאל
דאס שדה, אדער אויב מע האט מכר דאס שדה צו אן אנדער איש, קען עס
מער נישט גאל ווערן. 21 און דאס שדה, ווען עס יצא אום יובל, זאל זיין
קודש צו ה', אזוי ווי א שדה החרם; צום כהן זאל געהערן דאס אחוזה
דערפון. 22 און אויב ער וועט קדש צו ה' א שדה פון זיין מקנה [זען משלי
8:22], וואס איז נישט פון דעם שדה פון זיין אחוזה, 23 זאל אים הכהן חשב
[זען בראשית 15:6] דעם מכסה פון דיין ערך ביז דעם שנת היובל, און ער זאל
נתן דיין ערך אין דעם יום ההוא, קודש צו ה'. 24 אין שנת היובל זאל דאס
שדה זיך שוב צו דעם וואס ער האט עס פון אים קנה [זען משלי 8:22], וואס
צו אים געהערט דאס אחוזה פון הארץ. 25 און דיין כל ערך זאל זיין אויפן
שפל הקודש; 20 גרה זאל זיין דער שקל. 26 אבער א בכור צווישן בהמות,

וואס בכר דורך זיין בכורהשאפט צו ה', אים דארף קיינער נישט קדש; סיי א
שור, סיי א שה [זען ישעיהו 53:7], געהערט ער צו ה'. 27 און אויב פון אן
בהמה טמאה, זאל מען פדה לויט דיין ערך, און יסף דערצו 1/5 דערפון; און
אויב ער וועט נישט גאל ווערן, זאל ער מכר ווערן לויט דיין ערך. 28 נאר קיין
חרם וואס איש וועט חרם צו ה', פון כל וואס ער האט, פון אדם, אדער פון
בהמות, אדער פון דעם שדה פון זיין אחוזה, קען נישט מכר ווערן, און נישט
גאל ווערן; איטלעכער חרם איז א קודש קדשים צו ה'. 29 קיין חרם וואס
וועט חרם ווערן פון אדם, קען נישט פדה ווערן; מות מוז ער מות ווערן. 30
און כל מעשר פון הארץ, פון זרע הארץ, פון פרי העץ, געהערט צו ה'; קודש
צו ה'. 31 און אויב גאל וויל אן איש גאל טייל פון זיין מעשר, זאל ער יסף
דערצו 1/5 דערפון. 32 און כל מעשר פון בקר און צאן: פון כל וואס עבר
אונטער דער שבט, זאל דער 1/10 זיין קודש צו ה'. 33 מען זאל נישט בקר
אויב ער איז טוב אדער רע, און מע זאל אים נישט מור; און אויב מור וועט
מען אים מור, זאל אי ער אי זיין תמורה [זען ישעיהו 52:13-53:12; משיח
אונדזער תמורה, זען ויקרא 27:10] זיין קודש; ער קען נישט גאל ווערן. 34
דאס זיינען די מצוות וואס ה' האט צוה משהן פאר די בני-ישראל אויפן הר
סיני [זען מה"ש 21:18-26].